

Ikt. sz.: VFB-42/20-3/2022.

VFB-8/2022. sz. ülés
(VFB-8/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Vállalkozásfejlesztési bizottságának**
2022. november 15-én, kedden, 9 óra 36 perckor
az Országház Slachta Margit termében (földszint 84-85.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/1845. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	5
<i>A magyar kvótáról szóló H/1912. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	22
<i>Z. Kárpát Dániel indokolása</i>	22
<i>Hozzászólások</i>	24
<i>Határozathozatal</i>	27
<i>A mikro-, kis- és közepes vállalkozások rezsiemelés elleni védelme érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/1659. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	27
<i>Varju László indokolása</i>	27
<i>Hozzászólások</i>	29
<i>Határozathozatal</i>	33
<i>A munkavállalók, a munkahelyek védelme érdekében szükséges foglalkoztatáspolitikai intézkedésekről szóló H/1747. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)</i>	33
<i>Varju László szóbeli kiegészítése</i>	33
<i>Hozzászólás</i>	34
<i>Határozathozatal</i>	35
<i>Az ülés berekesztése</i>	35

Napirendi javaslat

1. Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/1845. szám)
(Kormány - technológiai és ipari miniszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A mikro-, kis- és közepes vállalkozások rezsiemelés elleni védelme érdekében szükséges intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/1659. szám)
(Dr. Dávid Ferenc, Kordás László, Varju László (DK) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
3. A munkavállalók, a munkahelyek védelme érdekében szükséges foglalkoztatáspolitikai intézkedésekről szóló határozati javaslat (H/1747. szám)
(Kordás László, Dr. Dávid Ferenc, Varga Zoltán, Varju László (DK) képviselők)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
4. A magyar kvótáról szóló határozati javaslat (H/1912. szám)
(Z. Kárpát Dániel (Jobbik) képviselő)
(Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: dr. Apáti István (Mi Hazánk), a bizottság elnöke

Szatmáry Kristóf (Fidesz), a bizottság alelnöke
Tasó László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Kordás László (DK), a bizottság alelnöke
Bányai Gábor (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz)
Gelencsér Attila (Fidesz)
Szabó Zsolt (Fidesz)
Lócsei Lajos (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Bányai Gábor (Fidesz) megérkezéséig Gelencsér Attilának (Fidesz)
Becsó Zsolt (Fidesz) távozása után Tasó Lászlónak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Tóth-Győrvári Erzsébet bizottsági munkatárs

Hozzászólók

Dr. Balogh Szilvia helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari
Minisztérium)
Fekete-Győr András (Momentum) előterjesztő
Sebők Éva (Momentum) előterjesztő
Jámbor András Imre (Párbeszéd) előterjesztő
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) előterjesztő
Novák Előd (Mi Hazánk) előterjesztő
Varju László (DK) előterjesztő

Megjelent

Dr. Nagy Katalin főosztályvezető (Technológiai és Ipari Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 36 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, az előterjesztőket és minden kedves megjelentet. A bizottság mai ülését megnyitom. Ismetetem, hogy megérkezéséig Bányai Gábor képviselő urat Szatmáry Kristóf alelnök úr fogja helyettesíteni. A bizottság határozatképes, megkezdhetjük munkánkat.

A napirendi javaslatról szóló döntés következik. Képviselőtársai írásban előzetesen megkapták a napirendi javaslatot. Tájékoztatom ugyanakkor képviselőtársaimat, hogy Z. Kárpát Dániel a mai ülésünkön 4. napirendi pontként szereplő H/1912. számú határozati javaslat előterjesztője kérte, hogy lehetőség szerint vegyük előbbre az indítványa tárgyalását annak érdekében, hogy a 10 órakor kezdődő gazdasági bizottsági ülésen részt vehessen. Így indítványozom, hogy az előterjesztését a kiküldött javaslattól eltérően, második napirendi pontként tárgyalja a bizottság. Tehát az eddigi 4. napirendi pontot tárgyalnánk másodikként, így értelemszerűen a további napirendi pontok eggyel hátrébb sorolódnak. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a kiküldött napirendi javaslatot ezzel a módosítással elfogadják-e. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy a bizottság 9 igen szavazattal elfogadta ennek megfelelően a napirendet.

Egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/1845. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Az elfogadott napirendünknek megfelelően rátérünk az első napirendi pontra, mely az egyes foglalkoztatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/1845. számú törvényjavaslat részletes vitája kijelölt bizottságként a határozati házsabály 44-45. §-a alapján. Tájékoztatom a bizottság tagjait, hogy a tárgyalt törvényjavaslathoz az Országos Bírósági Hivatal elnöke elküldte észrevételeit, javaslatait, melyet pénteken eljuttattunk képviselőinknek. Az észrevételeket a technológiai és ipari miniszter is megkapta. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Köszöntöm az előterjesztő Technológiai és Ipari Minisztérium képviselőjében dr. Balogh Szilvia helyettes államtitkár asszonyt és dr. Nagy Katalin főosztályvezető asszonyt és munkatársait. Tájékoztatom önöket, hogy a részletes vita két szakaszban zajlik, az első szakaszban a törvényjavaslat egésze vonatkozásában kell lefolytatnunk a részletes vitát, vizsgálva azt is, hogy az megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezések 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A részletes vita első szakaszát megnyitom. Kérem elsőként az előterjesztő képviselőjében jelen lévő helyettes államtitkár asszonyt, hogy tájékoztassa a bizottságot azzal kapcsolatban is, hogy álláspontja szerint a törvényjavaslat megfelel-e a határozati házsabályi rendelkezéseknek.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Köszönöm szépen. A törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek.

Hozzászólások

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ki kíván hozzászólni. Megadom a szót Jámbor András állandó meghívott képviselőtársunknak, parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Ez a törvényjavaslat kevésbé tűnik úgy, mintha a kormány által hangoztatott családpolitikai és antiglobalizációs trendeknek megfelelné. Egyrészt, ugye, van az apaszabadság és a szülői szabadság kérdése, amiknél kevésbé tűnik úgy, hogy a családok mentén avatkozik be a kormány. Itt két uniós irányelvnek a jogharmonizációjáról van szó. Az egyiknél az kéne, hogy tíznapos apaszabadság legyen, ehelyett a törvényjavaslat lényegében hatnaposat csinál, hiszen hat nap után csak a nekik járó pénznek a 40 százalékát kapják meg az apák e szerint a javaslat szerint. Nyilván az lenne a helyes, ha a teljes összeg járna végig a tíz nap alatt. A szülői szabadságnál pedig az uniós irányelv azt mondaná ki, hogy a törekedni kell arra, hogy a juttatás olyan magas legyen, hogy érdemes legyen kivenni azt a szülői szabadságot, mégis itt 10 százalékot javasol adni a törvényjavaslat, ami nem arra ösztönzi az embereket, hogy ezt a szabadságformát használják.

De ennél is problematikusabb a másik fele ennek a törvényjavaslatnak, amiben két nagyon fontos elem van. Az egyik az, hogy megtagadhatná bizonyos helyzetben a hét napnyi munkavállalói szabadság kiadását a munkáltató. Eddig is volt lehetőség arra, hogy utólag, különös esetben elrendelje ennek a szabadságnak a felfüggesztését a munkáltató, de az, hogy előre megtagadhatja, az nyilván egy minőségileg sokkal durvább belépés a munka világába a munkáltató részéről a dolgozóval szemben.

A másik része pedig arról szól, hogy olyan munkavállalók esetén, akik egészségkárosodást szenvednek el, lényegében egy olyan rendelkezésre állítaná át a munkavállalót a jog, ami arra ösztönözné a munkavállalót, hogy mivel nem kap juttatást, ezért felmondjon, aminél nyilván nincsen felmondási idő, és nincsen végkielégítés. Ez szerintem elég problematikus, hiszen arról van szó mégiscsak, hogy kerülhetnek emberek bajba, érheti őket egészségkárosodás, főleg egy ilyen válsághelyzetben lehetnek olyan problémák, amikor nem tudják az emberek megoldani azt, hogy mondjuk, erre az időszakra ne kapjanak jövedelmet, és az, hogy a munkáltatónak lehetősége lesz lényegében őket elkergetni, ez szerintem egy nagyon-nagyon problematikus javaslat. Összességében az a baj ezekkel a javaslatokkal, hogy megint azt látjuk, hogy nem a dolgozók oldalára áll a kormány ezekkel a javaslatokkal. A Parragh László-i csodálatos igazság, hogy a magyar állam az alacsony fizetésekre építi a magyar versenyképességet, az kiegészíthető most már azzal – egyébként már évek óta kiegészíthető, de talán Parragh László egyszer ezt is elmondja -, hogy a gyenge munkajog a másik olyan dolog, ami mi a versenyképességünket növelni próbáljuk. Szerintünk vagy szerintem nem ez az államfilozófia az, amire az országot építeni kéne. Azt látjuk, hogy önök az elmúlt 12 évben gyakorlatilag az első 8 évben kétszer annyi támogatást adtak a nagy multiknak, mint az MSZP-SZDSZ-kormányok az előző 8 évben, a nagy multik adóját levítették 19-ről 9 százalékra, ezt az ideai költségvetésben 5,7 százalékon akarják beszédeni, a jövő évi költségvetésben már csak 5,4 százalékuak ezek a költségvetésbe beleírt számok. Azt látjuk, hogy egyre több megy ezeknek a nagy multiknak, ezzel próbálják őket itt tartani, csak az a baj, hogy amikor folyamatosan jönnek a válsághelyzetek, akkor egyre több és több pénzt kell a nagy cégeknek adni, és nyilván ezek a pénzek hiányoznak a költségvetésből, például az oktatásból, szociális ellátásból, egészségügyből, aminek pedig az a következménye, hogy rosszabbul képzett munkavállalóink lesznek hosszú távon, gyengébb lesz a termelékenység, és megint egy ilyen ördögi körbe futunk bele, ahol ahhoz, hogy itt maradjanak ezek a nagy cégek, egyre több pénzt kell beleadni. Úgyhogy én azt kérem, hogy egyrészt fogadják el a módosító javaslatainkat, amik egyrészt eltörlik azokat a módosításokat, amiket mi nem

tartunk helyénvalónak a dolgozók érdekében. Másrészt pedig csináljunk akkor egy normális apaszabadságot és szülői szabadságot. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjenek meg egy rövid tájékoztatást és kérést: nem fogom, nem is akarom, nem is fogom senkibe belefojtani a szót, nem kizárólagosan, de elsősorban most a határozati hárszabálynak való megfeleléssel kapcsolatban kell nyilatkozni itt, a részletes vita első szakaszában. Lehetőleg kerüljük ki – ezt mindenkinek mondanám – az általános vitában elhangzottak megismétlését, és inkább a részletes vita második szakaszában menjünk bele az érdemi módosító javaslatokba. Most megkérdezem, hogy ehhez az első szakaszhoz van-e még valakinek bármilyen hozzászólása. *(Jelzésre:)* Köszönöm, megadom a szót alelnök úrnak.

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Én az általános részhez szeretnék szólni, és majd szeretnék a részletes vitában is érvelni a javaslataink mellett, illetve az ott lévő javaslatoknál.

Általánosságban kérdésem is lenne az előterjesztőhöz: a 2019/1158. uniós irányelv, ami a számából is látszik, 2019-ben került elfogadásra, mi volt az oka annak, hogy több mint két évet várt az előterjesztő azzal, hogy az apaszabadságra, szülői szabadságra vonatkozó részt és az irányelvben foglaltakat idehozza a Ház elé, és benyújtsa törvényjavaslatként? Tudjuk, a Demokratikus Koalíció folyamatosan egyeztetést tart a szakszervezetekkel, és körülbelül másfél évvel ezelőtt, akkor én még szakszervezeti elnökként írtam alá azt a közös javaslatot, ami a versenyszféra konzultációs fórumán a munkavállalói oldal közös javaslataként került megfogalmazásra, és került benyújtásra a kormányzati oldalnak, illetve a munkáltatói oldalnak, amiben megfogalmaztuk azokat az elvárásokat és azokat a szándékokat, amik az irányelvvel kapcsolatban az átültetést lehetővé tették volna. Másfél év alatt önök egyetlen egyszer sem vették napirendre a VKF-ülésem ezt a kérést, holott többször kezdeményeztük. Kérdezem, hogy mi volt az oka annak, hogy ilyen sokáig kellett várni, és az átültetési határidő lejártá után terjesztette be az előterjesztő. Ugyanis köztudomású, hogy két évünk volt arra, hogy ezt átültessük, és augusztus 2-án a két év lejárt, és már novembert írunk, tehát gyakorlatilag elcsúszott ebben a kérdésben az előterjesztő.

Egy második kérdésem is lenne, hogy önök szerint az irányelv betűjének, nemcsak a szellemiségének, mert az világos, hogy a szellemiségének nem felel meg, és az Európai Unió szándékának sem felel meg, amit itt előterjesztésben láthatunk, de a betűjének mennyire felel meg önök szerint az itt lévő javaslat. A részletes vitában majd el szeretném mondani azt is, hogy mely pontokon tartom aggályosnak ezt az előterjesztést, és véleményük szerint mely pontokon nem felel meg az irányelvben foglaltaknak.

Tehát összességében én azt szeretném megtudni, hogy: mi a késlekedés oka, miért kellett eddig várni, miért vették el a fiatal apáktól két év időtartamban azokat a plusz szabadnapokat, amik már jártak volna nekik, de az önök késlekedése miatt nem kaphatták meg? És miért az a szűkmarkúság, amivel ezt az egész előterjesztést és az abban foglaltakat kezelik? Miért gondolják azt, hogy adott esetben a távolléti díj 10 százalékából meg tud élni egy munkavállaló? Miért gondolják azt, hogy az apaszabadság második öt napjára vonatkozóan a 40 százalékos távolléti díjből meg tud élni egy munkavállaló? Miért hozzák olyan helyzetbe az apákat, hogy választaniuk kelljen ebben az időszakban, hogy a kisgyermekkel és a kismamákkal vannak otthon vagy pedig pénzt keresnek a családnak? Miért jó ez a magyar kormánynak és a magyar társadalomnak? Én azt gondolom, hogy ezek a szempontok semmiképpen sem

lehetnek vezérlő elvei egy ilyen módosításnak, ezért nyilvánvalóan, a végeredmény tekintetében, és ha nem sikerül a mi módosító javaslatainkat elfogadni, illetve a több módosító javaslatból, amik itt vannak az asztalon, azokból nem sikerül elfogadni, nyilván támogatni sem fogjuk tudni ezt a kezdeményezést, ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Ismertetem, hogy a továbbiakban Becsó Zsolt képviselő urat Tasó László alelnök úr fogja helyettesíteni. Egyúttal megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Igazából elnök úr instrukcióit hallgatva, nem is nagyon szerettem volna a vitának ebben a szakaszában szót kérni, de azért elhangzott néhány dolog, amit szeretnék helyre tenni, mielőtt még itt úgy megyünk bele ebbe a vitába, hogy nem látjuk a pontos célokat. Én azt gondolom – persze, másképp látjuk az elmúlt 12 évet, ez szerintem nyilvánvalóan kiderül minden egyes megszólalásból, de -, az elmúlt 12 év legnagyobb eredménye, hogy Magyarországot egy munkaalapú társadalommá sikerült tenni. Ez látszik a foglalkoztatási adatokból, látszik abból, hogy gyakorlatilag egymillióval több ember dolgozik, olyan társadalmi rétegek is, akiknek korábban esélye sem volt erre. Azt is látnunk kell, hogy ezek az eredmények csak úgy működnek, ha a szabályozás tekintetében egyensúly van a vállalkozói, főleg a kis- és középvállalkozói érdekek és a munkavállalók érdekei között. Ezt az egyensúlyt kívántuk megteremteni az elmúlt években. És idehozhatnám, bár nem akarom nagyon kinyitni a vitának ezt a szakaszát, a néhány évvel ezelőtti munka törvénykönyve módosítását is, amelyet óriási hisztéria és politikai indulatkeltés övezett, amely időközben bebizonyította, hogy gyakorlatilag semmilyen negatív hatást nem gyakorolt a munkavállalókra. Igazából a panaszosok, akiknek a tömegével riogattak önök, azok nem jelentek meg sem önöknél, sem nálunk. Én persze értem, és tiszteltem is a szakszervezeti hozzáállást, hiszen ez a dolga a mindenkor szakszervezetnek, hogy a munkavállalókat képviselje, de az egyensúly elérése, azt gondolom, a gazdasági növekedésünk alapja.

Ha jól értelmezem a bizottság nevét Vállalkozásfejlesztési Bizottságnak hívják, tehát annyiban kérném csak az ellenzéki képviselők hozzászólását, hogy a vállalkozói szempontokat is jelenítsék meg a munkavállalói szempontok mellett, és én hiszem és vallom, hogy a munka törvénykönyve jelenlegi módosítása meg a korábbiak is annak a gazdasági fejlődésnek az alapjait teremtik meg, amelyet, még egyszer mondom: egyensúly jellemez a munkaadói és a munkavállalói oldal között. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vita ezen szakaszában. *(Nincs jelentkező.)* Akkor megadom a szót helyettes államtitkár asszonynak a reagálásra. Parancsoljon!

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Köszönöm szépen. Igazából mindent elmondott alelnök úr, amit én is el tudtam volna ezzel kapcsolatosan mondani, úgyhogy tulajdonképpen nem szeretnék további hozzáfűzést tenni az észrevételekhez.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Amennyiben további hozzászólási szándék nincs, a részletes vitának ezt a szakaszát lezárom. Szavazás következik. A bizottságnak döntenie kell a határozati házsabály rendelkezéseiben foglaltaknak való megfelelésről. Kérem, szavazzanak: ki mondja azt, hogy megfelel a határozati házsabályi rendelkezéseknek?

(Szavazás.) 6 igen. Ki van ellene? (Szavazás.) 3 nem szavazattal a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a határozati hárszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak.

Megnyitom a részletes vita második szakaszát. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztéshez tíz képviselői módosító javaslat érkezett, melyeket e szakaszban vitatunk meg, ugyanakkor a bizottság saját módosító indítványra vonatkozó szándékot nem fogalmazott meg.

Áttérünk tehát a háttéranyag megvitatására, mely 171 pontból áll, és a bizottság tagjainak előzetesen megküldtük, valamint itt is kiosztottuk. A háttéranyag egymással összefüggő pontjairól egy szavazással döntünk. Elsőként a háttéranyag egymással összefüggő 1., 10., 11., 15., 22., 27., 28., 32., 39., 44., 45., 50., 57., 58., 63., 64., 65., 69., 77., 78., 85., 86., 87., 95., 96., 98., 102., 106., 110., 111., 112., 114., 115., 116., 117., 122., 127., 128., 129., 130., 135., 138., 140., 141., 142., 143., 147., 149., 154., 157., 158., 159., 160., 161., 166., 170., 171. pontjairól kell döntenünk. A módosító indítványt Sebők Éva és Fekete-Győr András, a Momentum képviselői nyújtották be. Mivel látom, hogy mindketten jelen vannak, kérdezem, hogy a benyújtók képviselői kívánják-e módosító javaslataikat indokolni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Fekete-Győr András képviselő úrnak. Parancsoljon!

FEKETE-GYŐR ANDRÁS (Momentum) előterjesztő: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Mi képviselőtársammal, Sebők Évával, egy olyan dologra vállalkozunk, amelynek a beteljesülésére, ha lennének a politikában fogadóirodák, akkor busás pénzeket fizetnének. Ez azt jelenti, hogy a magyar politikai kultúrában az a cél, hogy egy ellenzéki párt képviselője, illetve képviselői egy fontos társadalmi kérdésben módosítsák pozitív irányban a kormánypártok javaslatát, egy lehetetlen küldetésnek szokott számítani. Mi azonban szeretjük a lehetetlen küldetéseket, és nem érdekelnek minket a fogadóirodák, nem a politikából, hanem a politikáért élünk, egy olyan Magyarországgért dolgozunk, amely szabad, amely európai, és amelyik egyébként családbarát.

Amikor megnéztem ennek a bizottságnak az összetételét, akkor azt találtam, hogy itt csak férfi képviselők foglalnak helyet, és gondolom, feltételezem, hogy nagyrészt önök is családapák és édesapák. Én már az általános vitán is otthon hagytam a pártpolitikai szemüvegemet, ezt itt is megteszem, ezért én úgy szeretnék önökkel beszélgetni, vagy úgy szólok önökhöz mint apa az apához, családapa a családapához, hiszen szerintem nincs olyan, hogy fideszes családapa, ahogy nincs olyan, hogy momentumos családapa. Ezek olyan entitások, az anya és az édesapa, amit nem illethetünk semmilyen jelzővel.

Amiről elsősorban beszélni szeretnék önöknek, az az apasági szabadság kérdése. Az apasági szabadságot, ahogy erről már szó volt, önök úgy határozták meg, hogy 10 napot biztosítanak a magyar munkavállalóknak, a magyar édesapáknak, az első 5 napban 100 százalékos bértámogatást, a második 5 napban pedig 40 százalékos bértámogatást nyújtanak. Én szűkmarkúnak tartom ezt a megoldást, és egy olyan megoldásnak tartom, ami nem váltja be a hozzáfűzött reményeket, merthogy az édesapák nagy része nem fog otthon maradni a második 5 napra, vagy, ha úgy tetszik, a második hétre.

Szerintem mi nem akarunk megúszós édesapák lenni, tehát nem akarjuk megúszni az otthon töltött időszakot, főleg nem, miután az újszülött gyermekünk megszületett. Ezért a Momentumnak az a javaslata, hogy az első 10 napot, tehát az első 2 hetet 100 százalékban támogassa a magyar állam, ugyanúgy, ahogy a magyar rendőrökkel teszik; a magyar rendőrök a jelenlegi szabályozás, illetve ezen szabályozás

szerint 10 nap után 100 százalékos bértámogatást kapnának. De mi úgy látjuk, hogy ehhez érdemes még hozzátenni extra 10 napot, tehát 10+10 napot, és a második 10 napra pedig a mi javaslatunk szerint 50 százalékos bértámogatást kell nyújtania a magyar államnak, így jön ki az egy hónap.

Miért beszélünk egy hónapról? Azért, mert nyilván önök is jól tudják, ha visszaemlékszünk a gyermekeink születésére, azért nagyon sok családi helyzet fordulhat elő. Tehát előfordulhat az, hogy császármetszéssel jön világra a gyermekünk, és nem feltétlen tud ebből a sebből felépülni olyan gyorsan az édesanya, márpedig, amikor valakinek ilyen sebe van, akkor hordozni a gyermeket nyilvánvalóan sokkal nehezebb, és nem is ajánlatos. Aztán ott van a szülés utáni depresszió kérdése. Szerencsére nem érint minden édesanyát, de sajnos sokakat érint Magyarországon és a világban is, és nem mindig múlik el a szülés után 5-8 nappal, hanem van, hogy ez ott marad a családdal, és ezekben az időszakokban igenis szükség van arra, hogy az édesapa is otthon legyen a gyermekével. Aztán ott van a gyermekágyi időszak. Az orvosok azt tanácsolják az édesanyáknak, hogy minimum 4 héten keresztül ne erőltessek meg magukat, lábadozzanak, épüljenek fel a szülésből, ezért a mi javaslatunk ezt az egy hónapot célozza meg.

Az első 10 nap, ha úgy tetszik, 100 százalékos támogatás, azt valószínűleg minden apa igénybe fogja venni, a második 10 napot pedig azok az apák fogják igénybe venni, akik úgy ítélik meg, hogy a családi helyzetükből kifolyólag ez szükséges. Ennek van költségvetési vonzata, de nagyon kevés. Mi megnéztük, hogy mennyibe kerülne ez a 10 nap. Kedves képviselőtársak, ez körülbelül 7-7,5 milliárd forintba kerülne a magyar költségvetésnek. Sorolhatnék néhány példát, amire költ a magyar államháztartás körülbelül hasonló mértékben. Idetartozik például a Magyar Labdarúgó Szövetségnek előirányzott 10 milliárd forint, vagy idetartozik az a 11,7 milliárd forint - ha jól emlékszem -, ami a kormányzati kommunikációs kampányról szól. Itt is 7,5 milliárd forintról beszélünk, amikor a családi harmónia, a családi egység megteremtéséről beszélünk.

Tehát ez egy kis lépés lenne a magyar költségvetésnek, de egy nagy lépés lenne ez a javaslat a családoknak, ezért én arra kérem önöket, hogy tegyék félre erre a vitára azt, hogy fideszesek, momentumosok vagy DK-sok vagyunk, helyezkedjünk családapai szerepbe, amelyben egyébként is sokat vagyunk szerintem, és módosítsuk akképpen ezt a törvényt, hogy az jó legyen a magyar családoknak, jobb legyen a magyar családoknak, a magyar édesapáknak, édesanyáknak és a gyermekeknek. Ez az én tiszteletteljes kérésem önökhöz.

Most pedig átadom a szót Sebők Éva képviselőtársamnak.

ELNÖK: Köszönöm, és én pedig megadom a szót Sebők Éva képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SEBŐK ÉVA (Momentum) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Bizonyára kicsit furcsának gondolják, hogy apasági kérdésekben pont a kevés képviselőnő egyike fog beszélni. Szeretném, ha egy kicsit ismernék a hátteremet, én a szakmám szerint munkaügyi és társadalombiztosítási szakértő vagyok. Az ilyen típusú ellátásokkal, amelyek most előttünk vannak, több mint tíz éven keresztül foglalkoztam főállásban, úgyhogy ezért is foglalkozok a Momentumon belül kiemelten a családtámogatási ellátásokkal, illetőleg, hogy pontosan fogalmazzunk, a családokat érintő egészségbiztosítási ellátásokkal is.

Mielőtt belemennék a szülői szabadság kérdésébe, én két apróságra szeretnék kitérni, ami nem is annyira apróság. Egyrészt Szatmáry Kristóf alelnök úr megijesztett

engem most egy kicsit (*Szatmáry Kristóf: Nem akartam.*), ugyanis nem derül ki egyértelműen a szövegezésből, úgyhogy mi azzal a feltételezéssel élünk, hogy az apákat érintő, a javaslat szerinti 5+5 nap, a mi javaslatunk szerint 10+10 nap apasági szabadság költségei a jövőben - a korábbi gyakorlatokhoz hasonlóan - a vállalkozások, cégek, intézmények számára a Magyar Államkincstár által kerül megtérítésre. Ebben terveznek-e változást?

Hasonlóan egyébként nincsen kitérés arra, hogy a szülői szabadságnak ki lesz a teherviselője, a későbbiekben vállalják a részletszabályok megfogalmazását. Én azt mondom, hogy különösen a Vállalkozásfejlesztési Bizottság számára az egy rendkívül kardinális kérdés, hogy ennek a két ellátásnak az anyagi terhei kit terhelnek. Én most előremutatón szeretném jelezni, hogy egyértelműnek tartja a Momentum Mozgalom, hogy mind a kettő a magyar államkasszákat kell hogy terhelje. Azok az apák, akikről beszélünk, ők a pályájuk során eddig is és ezt követően is vélhetően nem kevés adót és járulékot fizettek be abba az államkasszába. Ez nekik jár.

A másik apróság, amire szeretnék kitérni, és akkor engedje meg, hogy egy kicsit anekdotázzak: 2011-ben zajlott a jelentős társadalmi és politikai vita az új munka törvénykönyvéről. Ez az 1992-es törvényt váltotta a 2012-esre majd. Akkor volt egy felvetés, ami hála a Jóistennek, végül nem lépett hatályba, vagy maximum nagyon rövid ideig. Ez pedig az, hogy az álláskeresői igazoláson szerepeljen az, hogy milyen jogcímen szűnt meg a legutolsó munkaviszony. Ezt én akkor nagyon elleneztem. Én ekkor egyébként Lengyelországban éltem, és akkor megkerestem az édesanyám lakóhelye szerinti egyéni országgyűlési képviselőt, aki Hegedűs, nem emlékszem a keresztnévére, kecskeméti képviselő volt, sajnos nem tudtam vele beszélni, ugyanis a kabinetvezetője közölte velem, hogy a képviselő úr nem ér rá velem szóba állni, mert nézzem meg, mennyit nyilatkozik a Tényeknek, úgyhogy ez a beszélgetés nem tudott lezajlani. De elmondanám, hogy miért elleneztem akkor is ezt. Az, hogy egy munkaviszony milyen jogi formában szűnik meg, milyen jogi hivatkozással szűnik meg, az nem mond el semmit egy dolgozó minőségéről. Azért nem mond el semmit, mert valójában a két fél közötti kapcsolat fogja meghatározni, hogy milyen jogcímen fog megszűnni egy munkaviszony. Most, ugye, kevésbé van szó róla, de ugyanennek a javaslatnak, amelyhez mi módosítókat beadtunk, és egyébként ezt a részt kérjük is törölni, része az, hogy amennyiben azonnali hatállyal van megszüntetve a jogviszony, vagy a dolgozó maga mond fel, akkor ez szerepeljen az álláskeresői igazoláson, amit nem tartunk túl egészségesnek. Hadd hozzak a való életből egy példát! Képzeld el egy pályakezdő női munkavállalót, aki egy éve dolgozik a cégénél, és lecserélik a főnökét, és a kedves új főnök úgy gondolja, hogy neki a munkavállalói juttatásai része, hogy a beosztottjainak a fenekét csapkodja munka közben, ahogy ő azt szeretné. Ugye, valószínűleg minden esetben azt tanácsolnánk ennek a munkavállalónak, hogy keressen másik munkahelyet, mondjon fel. Ebben az esetben, ha ő felmond, akkor csak annyi fog látszódni az álláskeresői igazoláson, hogy a dolgozó felmondott, és ezzel stigmatizáljuk, holott egyértelműen nem ő volt az, aki ellehetetlenítette a további munkát a megelőző munkahelyen.

Vegyünk egy másik példát! Pont a 2012-es új Mt. óta gyakorlat az, hogy a munkaviszony létrejöttkor a dokumentumok úgy vannak megfogalmazva, hogy aránylag tág teret adnak a munkavégzés helyére. Ez jelentheti akár azt is, hogy megyei szinten határozzák meg, hogy mi a munkavégzés helye, sőt, ennél vadabb példákat is láttam én már. Ha hirtelen a cég úgy dönt, hogy a tényleges beosztási helyet egy új helyre teszi – ugye, ehhez nem kell közös megegyezéssel módosítani a papírokat, hanem csak simán közli, hogy jó, akkor holnaptól te Érden vagy -, és amennyiben ez például egy egyedülálló szülőnél ahhoz vezet, hogy nem tud elmenni a gyermekéért az

óvodába, bölcsődébe, akkor neki sem lesz más választása, mint felmondani. Ettől függetlenül az álláskeresési igazoláson ugyanúgy stigmatizálva lesz a dolgozó. Ezért is kértük, hogy ez kerüljön törlésre, hiszen valójában a munkaviszony megszűnésének a módja semmit nem mond el a munkavállaló minőségéről, ellenben, ha ez benne marad a törvényben, ez alkalmas lehet arra, hogy a rosszhiszemű munkáltatók fenyegetssék ezzel a dolgozókat: „ez rákerül a papírodra, én a helyedben átgondolnám, hogy mit fogsz csinálni. Azt, ugye, tudod, hogy ezt nekünk rá kell írunk a papírodra, ezt oda kell adni majd a következő cégednek”. Tudom, ez nem lesz igaz ebben a formában, hiszen pont ez az az igazolás, amit nem kell átadni a következő cégnek, de arra alkalmas lehet, hogy kevésbé jogtudatos munkavállalókat megfenyegetsenek vele. Haszna nincs, kárt ellenben rengeteget tud okozni, úgyhogy ezért is kérjük, hogy ez törlésre kerüljön.

És akkor térjünk ki egy kicsit az apasági szabadságra, pontosabban szülői szabadságra! Én úgy gondolom, hogy most válaszúthoz értünk. Az EU által kikényszerített válaszút, de attól még válaszút. Milyen családok a magyar családok? Én szeretnék hinni abban, hogy olyan családok a magyar családok, akik szövetségben, csapatként működnek, ahol fontos a hosszú távú jó kapcsolat a szülőtársak között, és ehhez kulcskérdés az, hogy az apák a korai időszakban intenzívebben be legyenek vonva a gyermek életébe. Ez az irányelv, amit fel kellett dolgozni, ez pont ezt célozná meg, hogy csapatok legyenek a családok, és ez jó a családoknak, ezt tudjuk, látjuk. A világ számos országában már vannak hasonló intézmények bevezetve. Ezért tartom egy kicsit, nem kicsit, nagyon tragikusnak, hogy a kormány úgy döntött, hogy a lehető legkevesebbet és még az alatt is öttel teljesíti azt, ami elő van írva. Kettő plusz két hónapot ajánlanak a távolléti díj 10 százalékos térítésével. Mindannyian tudjuk, hogy nem fogják az apák ezt igénybe venni. Részben azért, mert nem tehetik meg, részben azért, mert a magyar háztartások pénztárcája érzékenyebb annál, minthogy egy ilyen kilengést el tudjon viselni akkor is, ha technikailag ki tudnák szorítani. Azt gondolom egyébként, hogyha ezzel kapcsolatban egy kötelezettségszegési eljárás indulna, a 10 százalékra azt mondanák, hogy nem teljesítené azt a minimumot, amit az irányelv előír. Mi azt javasoljuk, és kérjük a tisztelt kollégák támogatását, hogy legyen 2+1 hónap 100 százalékos térítéssel, azzal a kikötéssel, hogy ebből két hónapot az apa akár egyedül, pontosabban általában az apa, akár egyedül, akár az anyával párhuzamosan igénybe tud venni, és egy hónap, amit a kevésbé bevonódott szülőtárs, általában az apa egyedül tud igénybe venni.

Emellett én szeretném felhívni a figyelmet egy pár problémára. Egyrészt, ahogy Kordás alelnök úr már említette, borzasztóan meg vagyunk késve. Ez már augusztus óta életben kellene hogy legyen, és tény, hogy önöknek három éve volt arra, hogy ez megtörténjen, mégis most, novemberben van előttünk az, ami majd januárban hatályba lép. Tény, hogy ezzel a kormány megkárosította a magyar apákat, és ez egy olyan károkozás, amit nem lehet megtéríteni, nem lehet egy kétéves gyermek mellett pótolni azt, ami egy három hónapos gyermek mellett nem történt meg.

A másik, amire szeretném felhívni a figyelmüket, a módosítóba nem került bele, de kritikus kérdésnek tartom és nagyon nagy előterjesztői hibának, hogy a gyermek fogalma szűk látókörű és károkozó. Ugyanis a gyermek fogalmát úgy határozták meg, kifejezetten az apasági szabadsággal kapcsolatban, amely kizárja azokat az apákat, akik nem közös háztartásban élnek a gyermekkel. Nem ritka az ilyen család, de ha ritka lenne, akkor sem vehet el egy apának az apai státuszából az, hogy együtt él-e az anyával vagy sem, és lényegében itt húzza meg a vonalat, hogy hajlandó-e apának tekinteni az apát a jogszabály. Az az apa is ott lehet támogató félként, aki nincsen romantikus kapcsolatban az anyával. Az az apa is ott lehet támogató félként, aki akármilyen oknál fogva nem él együtt az anyával és a gyermekkel, de ott lehet ápolni a picit, amíg anya

letusol, ott lehet gondozni a picit, amíg anya lábadozik, ettől még nem kerülnek egy háztartásba papíron, és emiatt nem lehet tőlük megtagadni az ilyen jellegű ellátásokat.

Szintén szeretném felhívni a figyelmet, hogy az egyéves jogviszony előírásával kapcsolatban lényegében ahány jogszabályhelyen szükséges ennek a kifejezésnek az alkalmazása, annyiféle értelmezésre ad lehetőséget az önök által benyújtott javaslat. Több olyan van, ami egy az egyben szembemegy az irányelvvel.

Úgyhogy én arra kérem önöket, hogy nézzék meg alaposan az általunk benyújtott módosítót, és fontolják meg annak támogatását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Jelenlévők! Tekintettel arra, hogy különösen feszített és hosszú bizottsági ülésen vagyunk, és több képviselőtársamnak is meg kell jelenni más bizottsági üléseken, így személyeskedés, személy célzás, vagy bármilyen részrehajlás nélkül engedjenek meg nekem egy óvatos megjegyzést, és mindenkire egyformán vonatkozik a kérésem. A képviselői jogaik csorbítása nélkül, de mégis az egészséges önkorlátozás keretein belül maradván adják elő érveiket, főleg, ha egy indítványhoz több előterjesztő is tartozik vagy csatlakozik. Kérem ezeknek a figyelembevételét!

Most pedig a kormányt kérdezem, hogy mi az álláspontjuk a háttéranyag ezen pontjairól, illetőleg, hogy kormány- vagy tárcaálláspontot képviselnek-e. Parancsoljanak!

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspontot képviselünk, és nem támogatjuk.

(Sebők Éva: A kérdésekre válaszolnak esetleg?)

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Sebők Évának:)* Bocsánat! A vitát megnyitom. *(Jelzésre:)* Most kérdezném, hogy ki kíván hozzászólni, de közben már többen jelezték. Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Látom, hogy egy elég speciális bizottsági ülésen veszünk részt, de állunk elébe. Én nagy tisztelettel hallgattam Fekete-Győr András képviselőtársunk pátoszos bevezetőjét a módosítóhoz. Az én problémám, és ott kezdem, hogy természetesen itt hosszan sorolhatnám a kormány elmúlt 12 éves családbarát intézkedéseit, de bocsásson meg, képviselő úr, azt gondolom, hogy jelen javaslat kapcsán egy ködösítés folyik. A javaslat éppen az apaszabadság kiterjesztéséről szól, és az a vita, hogy most ez milyen tekintetben történik, erről azt gondolom, hogy a puding próbája az evés.

Tehát elindul egyfajta bővítése az apaszabadságnak, és természetesen, azt gondolom, eddig is nyitottak voltunk arra, hogy ha a felmerülő tapasztalatok alapján módosítani kell térítés és egyéb tekintetben, arra nyitottak vagyunk, de beszéljünk a lényegről! A lényeg az, hogy jelen pillanatban az apaszabadság mértékét a kormány-előterjesztés növeli, mondom ezt úgy egyébként - mert ez is fölvetés volt -, hogy kinek, hány gyereke van, és bár nem idetartozik, bár nem is lényegtelen politikai szempontból, de én is - mondhatom - a feleségemmel együtt fölneveltem négy gyermeket, és ikrek is voltak benne. Nem ezen múlik a családi boldogság, csak nagyon halkan és csendben jelzem.

Természetesen minden család és minden magyar megszületett gyermek fontos, és valóban nincs sem ilyen vagy olyan párti család, de azért bocsásson meg, képviselő úr, mi az ellenzék egy részével még a család fogalmában sem értünk egyet! Tehát mielőtt nagyon pátoszosra emeljük a beszélgetés színvonalát, addig lehet, hogy azt

kéne előbb tisztázni, hogy a család mit jelent. Tehát: apát és nőt jelent, és jelen pillanatban, szerencsére, Magyarországon a nők szülehetnek, és szerintem ez így lesz még egy pár száz évig, és az apaszabadság az apáknak jár. Ezeket az alapfogalmakat legalább tisztázzuk, mert ezeket kéne először, és akkor beszéljünk politikai értelemben arról, hogy hogyan tudunk egy közös platformon állni.

Egyébként a javaslatukat ilyenformán - a következő rész is erről fog szólni - alapvetően azért nem tudjuk támogatni, mert mi is az apaszabadság kiterjesztését szeretnénk egy bevezető jelleggel. Meglátjuk, hogy ki és hogyan tud ezzel élni, és meglátjuk, hogy ezt, ha kell, akkor hogyan lehet módosítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig az Országgyűlésről szóló törvény 40. § (3) bekezdése alapján megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm a szót. Tisztelt Vállalkozásfejlesztési Bizottság! Egy hónap apaszabadságot adna a Mi Hazánk Mozgalom a jelenlegi 5 nap helyett, erre nyújtottam be módosító javaslatot. A humánus szempontokon túl azért, mert hazánk legnagyobb problémája a katasztrofális demográfiai helyzet, és a népességfogyás megállításához, egy demográfiai fordulathoz a legfontosabb lépés - a legnagyobb kormányzati mulasztás lenne -, hogy az apák nagyobb arányú bevonására volna szükség a gyermeknevelésben. Ezt nem én fogalmaztam meg, hanem már jó néhány évvel ezelőtt a KSH Népeségtudományi Kutatóintézetének vezetője, Spéder Zsolt, de úgy tűnik, hogy visszhang nélkül maradt ez a javaslata, pedig ennek egy kitűnő módja volna már a születés pillanatában az apák felelősségére rávilágítani.

Rendkívül cinikus az a kormányzati propaganda, hogy megduplázzák az apaszabadságot, két okból is: egyrészt azért, mert mit dupláznak meg? Az EU sereghajtói vagyunk az 5 nappal, Románia mellett állva, míg például Spanyolország 16 hetet biztosít teljes fizetés mellett. Tehát az 5 nap megduplázása még mindig semmit nem jelent. A Mi Hazánk Mozgalom javaslata azt mondja, hogy zárkózzunk fel Ausztria, Észtország, Litvánia, Szlovénia, Portugália, Franciaország példájához, ők egy hónap szabadságot, és 80-100 százalékos, tehát lényegében teljes fizetést biztosítanak. És ez a másik ok, amiért cinikus az önök javaslata, hiszen ez az apaszabadság, amit most kívánnak e törvényjavaslattal nyújtani, lényegében közelebb áll a szabadság helyett a fizetés nélküli szabadsághoz, mondjuk ki, hiszen a 40 százalékos fizetés semmiképpen sem méltó. Éppen ezért is javaslom, hogy zárkózzunk föl azokhoz az országokhoz, amelyek tisztességes fizetést nyújtanak, és az előterjesztésem ezt célozza.

Az apák bevonására a gyermeknevelésbe azért is volna nagyobb szükség, mert kimutatják a közvélemény-kutatások, a felmérések - Kopp Mária legismertebb kutatása -, hogy a magyar fiatalok 2-3 gyermeket szeretnének, csak aztán valahogy ezek nem születnek meg. Ha a cigányság népességrobbanását levesszük még a demográfiai rátából, akkor azt látjuk, hogy durván egy körül van a magyar termékenységi ráta, tehát egy átlagos pár egy gyermeket vállal, azaz generációnként megfelelődik a magyarság. Itt tartunk. Tehát nem születnek meg a kívánt gyermekek. És miért? Mert bár a nők is úgy nyilatkoznak, hogy szeretnének még gyermeket, de az első után valahogy a döntésük mégis az, hogy ebből köszönik szépen, de többet nem kérnek. És lehet ebben az államnak is felelőssége ilyen-olyan juttatásokkal, de most maradjunk a férfiak felelősségénél!

A férfiaknak is van felelősségük abban, hogy részt vesznek-e már a kezdetektől a gyermeknevelésben. Tehát nemcsak egy humánus szempont volna, hogy segítsük a nőket a gyermekágyi időszakban, hanem a férfiak felelősségére is ráirányítanánk a

figyelmet, hiszen a férfiak - különösen a lányos apukák - nehezen tudnak mit kezdeni a legkisebb korú csecsemőkkel. Azt hiszik, hogy a közös birkózás, a közös focizás, a közös kitöréstúrára járás, és sorolhatnám, hogy kinek mi - természetesen, valakik más típusú felvonulásokra járnak esetleg a gyermekekkel -, de mindenképpen azt gondolják, hogy talán majd, ha nagyobb lesz, akkor bekapcsolódnak a nevelésbe, pedig szó sincs erről, hanem részt kell venni benne. Én büszkén vállalom, hogy már több mint ötezerszer pelenkáztam be a gyermekeimet. Tehát a piszkos munkákat nem hagyhatjuk a nőkre, én azt gondolom, hogy részt kell vállalni minden feladatból a férfiaknak is.

Itt van most egy állami példamutatás, hogy ehhez megadja-e a lehetőséget az apa szabadsága. Tehát, ahogy egy nő otthon maradhat évekig az első, legkritikusabb időszakban, legalább egy hónapig az apa otthon tud-e maradni, és én ehhez kérem a támogatásukat annak érdekében, hogy a kívánt gyermekek megszülethessenek, és hogy felzárkózzunk, hiszen jelenleg Európa sereghajtói vagyunk, Románia mellett állunk a lista végén 5 munkanappal.

Ezt szeretném a javaslatom szerint 20 munkanapra, tehát lényegében egy hónapra a hétvégékkal együtt felduzzasztani, és akkor felzárkóznánk az előbb említett példákhoz, és akkor még mindig csak álmodozunk Spanyolországról, aki 16 hetet biztosít teljes fizetés mellett. Ezért kérem, hogy kompromisszumos javaslatként legalább ezt a módosító javaslatomat támogatni szíveskedjenek, a demográfiai fordulat mint nemzetpolitikai felelősségünk érdekében is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig megadom a szót Kordás alelnök úrnak. Parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Nem szeretnék ismétlésekbe bocsátkozni, egyetértek az előttem szólók azon érveivel, ami azt szeretné elérni, hogy emelkedjen az apaszabadság ideje és az érte járó díjazás is. A mi javaslatunk egy egyeztetett javaslat, mint ahogy az általános részben elmondtam, egyeztetett javaslat a szakszervezetekkel. A mi javaslatunk azt célozza meg, hogy 15 nap legyen az apaszabadság, illetve 20 nap ikerszületés esetén, és ezt 100 százalékos távolléti díjjal rendelje el a jogszabály fizetni.

Szatmáry képviselő alelnökkollégám azt mondta, hogy ez a Vállalkozásfejlesztési Bizottság, a vállalkozások fejlesztéséről szól, és nem szól a munkavállalók ügyeiről. *(Szatmáry Kristóf: Én nem ezt mondtam.)* Hát mit? Én úgy gondolom, hogy szól róla, a munkavállalók ügyeiről is épp úgy szól, hiszen ezért tárgyaljuk éppen a munka törvénykönyvének azon rendelkezéseit, ami pont a munkavállalóknak adna pozitív megítélést. Ha tisztán akarunk beszélni, akkor azt is látnunk kell, hogy ezt az intézményt éppen egy baloldali kormány vezette be. Öt nap és távolléti díjjal való fizetés. Most újabb öt napot kapnának, ugyan nem jobboldali kormány önszántából, hanem, ugye, európai uniós irányelv készítése okán, de mégiscsak öt nappal ez megnő, ugyanakkor csak 40 százalékos távolléti díjjal rendeli fizetni. Tehát világosan látható a két kormány filozófiája közti különbség, az egyik öt nap 100 százalékkal, a másik öt nap 40 százalékkal. Én azt gondolom, hogy éppen ezért minden észérvt az elmondatja velünk, hogy azokat a javaslatokat kell befogadni, amik nem az európai uniós irányelv minimum értékét, azt is egy kicsit megcsavarva próbálja meg bevezetni a hazai jogrendbe, hanem kicsivel többet tud adni, annyival többet, amennyivel egyébként az ország gazdasági teljesítőképessége is elbírja ezt a módosítást. Tehát itt nem valami szuper, hatalmas nagy kegyről lenne szó, hanem pusztán arról, hogy egy tisztességes apaszabadságot tudjunk biztosítani, tudjanak a vállalkozások is biztosítani a fiatal apáknak. Én is nevelek két gyermeket, egy 4,5 és egy 5 éves kisgyereket, emlékszem

még, nem olyan régen volt az az időszak, amikor hazajöttek ők, és nagyon-nagyon nagy örömmel vettem részt az első időszakban az ő nevelésükben, és én ettől az élménytől nem fosztanék meg senkit, sőt inkább támogatnám, minél inkább támogatnám azt, hogy ebben az időszakban, ha lehet, minél többet lehessenek a fiatal apák vagy az újdonsült apukák az anyukákkal és a gyerek társaságában együtt. Ezért én minden módosítást fogok támogatni, ami a javaslatban szereplő tételhez képest megemeli ezt a juttatást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólási szándék nincs, így a szavazás következik. Kérdezem a bizottságot, hogy támogatják-e a háttéranyag egymással összefüggő imént felsorolt pontjait, Sebők Éva és Fekete-Győr András képviselők (Momentum) által benyújtott indítványok. Kérem, szavazzanak! Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ellene? *(Szavazás.)* 5 nem és 2 tartózkodás.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

Következnek a háttéranyag egymással összefüggő, 2., 6., 21., 23., 38., 40., 48., 56., 59., 76., 81., 91., 99., 124., 131., 139., 155., 163. pontjai. A módosító indítványt Gyurcsány Ferenc frakcióvezető úr kivételével a DK valamennyi képviselője aláírta, valamennyi képviselő benyújtó. Kérdezem a benyújtó képviselőket, kívánják-e a módosító javaslatot indokolni. *(Kordás László: Nem kívánjuk.)* Most pedig a kormányt kérdezem, mi az álláspont a háttéranyag ezen pontjairól, valamint, hogy tárca- vagy kormányálláspontot képviselnek-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspontot képviselünk, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólót nem látok, a szavazás következik. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy a háttéranyag imént felsorolt, egymással összefüggő pontjait támogatják-e. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1.

Megállapítom, tehát, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

A háttéranyag egymással összefüggő 3., 7., 13., 16., 18., 24., 30., 33., 35., 41., 46., 51., 53., 60., 67., 71., 73., 82., 92., 100., 107., 118., 125., 132., 164. pontjai következnek. A módosító indítványt Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője nyújtotta be. Nem tudom, jelen van-e képviselő úr... *(Nincs jelen.)* Képviselő úr nincs jelen. Most a kormányt kérdezem, mi az álláspontja a háttéranyag ezen pontjairól, valamint, hogy tárca- vagy kormányálláspontot képviselnek-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspontot képviselünk, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólót nem látok, a szavazás következik. Kérdezem tehát a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a háttéranyag egymással összefüggő, imént felsorolt, pontjait. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 7 nem. Ki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)*

Megállapítom, tehát, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

Következnek a háttéranyag egymással összefüggő 4., 8., 14., 17., 19., 25., 31., 34., 36., 42., 49., 52., 54., 61., 68., 72., 74., 83., 93., 101., 108., 119., 121., 133., 144., 145., 150., 151., 156. és 165. pontjai. A módosító indítványt Ander Balázs, a Jobbik képviselője nyújtotta be. Kérdezem, jelen van-e képviselő úr. A benyújtó képviselő nincs jelen. A kormányt kérdezem, mi az álláspont a háttéranyag ezen pontjairól, valamint, hogy tárcá- vagy kormányálláspontot képviselnek-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcáálláspontot képviselünk, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Mivel hozzászólási szándékot nem látok, a szavazás következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a háttéranyag imént felsorolt, egymással összefüggő pontjait támogatják-e. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1.

Megállapítom, tehát, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

Következnek a háttéranyag egymással összefüggő 5., 9., 26., 43., 62., 80., 84., 103., 109., 113., 120., 134., 137., 146., 152., 153., 167. pontjai. A módosító indítványt Gurmai Zita, az MSZP képviselője nyújtotta be. A benyújtó képviselő nincs jelen. A kormányt kérdezem, mi az álláspont a háttéranyag ezen pontjairól, valamint, hogy tárcá- vagy kormányálláspontot fogalmazznak-e meg.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcáálláspontot képviselünk, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Kérdezem, hogy ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólót nem látok, ezért a szavazás következik. Kérdezem a képviselőtársaimat, hogy támogatják-e a háttéranyag egymással összefüggő, imént felsorolt pontjait. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 7 nem. Ki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)*

Megállapítom, tehát, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

Következnek a háttéranyag egymással összefüggő 12., 29., 47., 66., 90., 105., 123., 169. pontjai. A módosító indítványt Csárdi Antal és Kanász-Nagy Máté, az LMP képviselői nyújtották be. A benyújtó képviselők nincsenek jelen. Kérdezem a kormány álláspontját a háttéranyag felsorolt pontjairól, valamint, hogy tárcá- vagy kormányálláspontot fogalmazznak-e meg.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcáálláspont, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólási szándékot nem látok, ezért a szavazás következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy a háttéranyag imént felsorolt, egymással összefüggő pontjait támogatják-e. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 7 nem. Ki tartózkodott? *(Nincs jelentkező.)*

Megállapítom, tehát, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

A háttéranyag egymással összefüggő 20., 37., 55., 75., 89., 104., 126., 168. pontjai következnek. A módosító indítványt Gurmai Zita képviselő asszony (MSZP) nyújtotta be. Megállapítom, hogy a benyújtó képviselő továbbra sincs jelen. Kérdezem a kormányt, hogy mi az álláspontja a háttéranyag ezen pontjairól, és hogy tárca- vagy kormányálláspontot fogalmaznak-e meg.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspont, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólót nem látok. Szavazás következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a háttéranyag imént felsorolt, egymással összefüggő pontjait. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

Következnek a háttéranyag egymással összefüggő 70., 79., 97., 136., 148., 162. pontjai. A módosító indítványt Ander Balázs, a Jobbik képviselője nyújtotta be. A benyújtó képviselő nincs jelen. A kormányt kérdezem, mi az álláspontja a háttéranyag felsorolt pontjaival kapcsolatban, és hogy kormány- vagy tárcaálláspontot képviselnek-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspontot képviselünk, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni? *(Nincs jelentkező.)* Hozzászólót nem látok. A szavazás következik. Kérdezem a bizottságot, hogy ki támogatja a háttéranyag egymással összefüggő, imént felsorolt pontjait. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a háttéranyag hivatkozott pontjait nem fogadta el.

Következik a háttéranyag 88. pontja. A módosító indítványt Jámbor András Imre és Szabó Tímea, a Párbeszéd képviselői nyújtották be. Kérdezem a benyújtók közül Jámbor András képviselő urat, hogy kívánja-e a javaslatot indokolni. *(Jelzésre:)* Köszönöm. Megadom a szót. Parancsoljon!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Indoklasként Szatmáry Kristófra is válaszolnék, aki azt mondja, hogy egyensúlyt kell teremteni a munkáltatók és a munkavállalók érdekei között, hiszen a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban ülünk mégiscsak, amely a Slachta Margit teremben van, úgyhogy szerintem ez az egyensúly indokolt lenne már csak Slachta Margit munkássága fényében is. Az látszik ebből a törvényjavaslatból is, és sajnos számomra az látszik az elmúlt időszak kormányzásából is, hogy ez az egyensúly kevésbé van meg, és nem a kis- és középvállalkozások felé van egyensúly, hanem inkább a multik felé dől az a törvénykezési rend, amit önök bevezetnek. És igen, ez kapcsolódik ehhez a módosító javaslatához meg ehhez a törvényjavaslatához, mert önök mindig a munkaalapú társadalommal érvelnek, csak az van, hogy a munkaalapú társadalom nem egyként tízmillió ember számára jó. Nyilván az van, hogy a közmunka nagyon sokak számára biztonságot teremtett, és egy jövőbeli perspektívát teremtett legalább arra, hogy biztosak lehessenek abban, hogy nem történik problémájuk az életben. De a

középosztály számára, az alsó középosztály számára a munkaalapú társadalom nem hozza el azt a megélhetést, ami viszont szükséges lenne ahhoz, hogy tovább tudjanak lépni az életük folyamán.

Ehhez kapcsolódik az a másik dolog, amit mondott, hogy a rabszolgatörvénynél is itt hogyan ágáltak a szakszervezetek, a dolgozók meg az ellenzéki pártok, és aztán nem történt semmi. Ez egy folyamatsor, ahol a pihenőidő, a szabadság s a többi egy nemzetközi trend, amelyben ezek egyre értéktelenebbé válnak. A munka egyre inkább arra tart, hogy összefolyik az ember saját életével, a különböző közösségi média és egyéb kommunikációs gyorsító eszközök hatására az van, hogy a munka végeztével is ott marad az emberek életében a munka, egyre nehezebb elválasztani ezeket a dolgokat, egyre nehezebb kilépni a munkából a munka végeztével, és egyre nehezebb pihenőt tartani. Egy ilyen helyzetben, ahol a rugalmas foglalkoztatással, és ami Magyarországon is egyre dívik, egyre inkább összerosódik a magánélet és a munka határa. Ebben a helyzetben nem olyan törvényeket kell hozni, amik ezt a folyamatot tovább erősítik, hanem ahogy, mondjuk, Franciaországban élesen el kell választani ezeket a dolgokat, hogy megteremtsük a dolgozók számára azt a lehetőséget, hogy ki tudjanak lépni a munkából, és ne a munka határozza meg a teljes 168 órájukat egy héten.

Úgyhogy én ezért szeretném, ha támogatnák ezeket a módosító javaslatokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr indoklását. Most először a kormányt kérdezem, hogy mi az álláspontja a háttéranyagnak erről a pontjáról, és hogy tárca- vagy kormányálláspontot képvisel-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspont, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most nyitom meg a vitát, és megadom a szót Szabó Zsolt képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úrnak csak két gondolatot szeretnék megemlíteni. Egyrészt az alapvető elv a vállalkozás folytatásának az elve, a másik dolog, hogy a jogszabály egyetlenegy pontban sem tiltja, hogy többletjuttatást adjunk akár az apáknak mint vállalkozóknak, akár pedig a foglalkoztatottaknak. Tehát ezt meg lehet tenni, nincs tilalom erre vonatkozóan, ez csak egy ajánlás. Ennek megfelelően, ha úgy néz ki, akkor a vállalkozóknak - erejüknek vagy a cash flow-juknak megfelelően - fogják adni ezeket a juttatásokat, mint ahogy most is adják, de tartsuk meg a vállalkozásokat, a vállalkozásokban a munkaerőt, és fejlesszük azokat, olyan lépéseket tegyünk, amivel segítjük ezt a folyamatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy van-e további hozzászólás. *(Nincs jelentkező.)* További hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem képviselőtársaimat, mivel a szavazás következik, hogy kik támogatják a háttéranyag 88. pontját. Szavazzanak! *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 5 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy.

Megállapítom tehát, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a háttéranyag 88. pontját nem fogadta el.

Most pedig következik a háttéranyag 94. pontja. A módosító indítványt Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője nyújtotta be. Képviselő úr jelen van, ezért megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Értelmezésem szerint ez a vita első pontjaival összefüggésben állt, ezért ott elmondtam az érveimet, most csak azért kértem szót, hogy megadjam önöknek a lehetőséget az érdemi vita kibontakozására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Először kérdezem a kormányt, hogy mi az álláspontja a háttéranyag ezen pontjával kapcsolatban, és hogy tárca- vagy kormányálláspontot képvisel-e.

DR. BALOGH SZILVIA helyettes államtitkár (Technológiai és Ipari Minisztérium): Tárcaálláspont, és nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. Ki kíván hozzászólni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Képviselő Úr! Nem a vita miatt, csak a figyelmébe ajánlanék egy szempontot. Itt példaként a hosszabb apaságra Spanyolországot hozta, ami talán abból a szempontból nem volt szerencsés, hogy Európa legalacsonyabb termékenységi rátáját produkálja Spanyolország a magyar 1,5-1,6 rátához képest 1,2 körül van. Tehát amellet, hogy nem fogjuk tudni támogatni a javaslatát, én csak azt javasolnám, hogy ne ilyen jellegű példákat hozzon, mert ebből is látszik, hogy nem feltétlenül az ilyen intézkedések azok, amelyek egy társadalom, egy ország magasabb gyermekvállalási kedvét segítik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kíván-e még valaki az előterjesztőn kívül szólni? *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk) előterjesztő: Köszönöm szépen, csak egészen röviden. Azt gondolom, ez így egy nagyon kiragadása lenne. Én számos országot hoztam föl, most azok közül egyet ragadott ki. Említettem Franciaországot is, ahol pedig magasabb a termékenységi ráta. Nyilvánvalóan tudjuk azt is, és el is ismerjük, hogy Magyarország az elmúlt 12 évben, főleg a korábbiakhoz képest, de még egyébként európai összehasonlításban is sokat fordít családtámogatásokra, viszont az apaszabadságok vannak most napirenden, abban viszont igenis a sor végén kullog európai összehasonlításban, és e tekintetben igenis a spanyol példa mindenképpen jó. Azt nyilván önök sem vitatják el, hogy a gyermekek számának megszületését mindenképpen növeli és a gyermekvállalási kedvet fokozza, ha több apaszabadság van, azért remélem, ezt önök is feltételezik, mert ha az ellenkezőjét gondolnák, akkor önök most a javaslatukat miért terjesztik elő. Tehát azt gondolom, hogy ne ragadjunk ki egy szeletet a spanyol modelltől. Ha ebben ők jók, akkor őket, vagy legalább, ha őket nem is, de legalább az Európai Unió középmezőnyét követni kellene. Köszönöm.

(Lócsei Lajos távozik az ülésteremből.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Nincs jelentkező.)* Mivel további hozzászólási szándék nincs, ezért a szavazás következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, támogatja-

e a háttéranyag 94. pontját. Ki támogatja? *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 5 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett a háttéranyag hivatkozott pontját nem fogadta el. Kérdezem, hogy a részletes vita ezen szakaszában van-e bárkinek észrevétele? *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben további hozzászólási szándék nincs, a részletes vita második szakaszát lezárom. Parancsoljon, Bányai képviselő úr!

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vendégek! Csak tisztázni szeretnénk, hogy alapvetően mi egyetértünk, miután az előterjesztő a kormányzat, az apasági idő meghosszabbításával, tehát nem ezen van a vitánk. Mi is tudjuk, hogy milyen jó lenne, saját példából tudom, milyen jó lett volna, ha a 90-es évek elején, a Bokros-csomag tájékán, mondjuk, lett volna lehetőségünk, mikor a gyermekeink születtek, a feleségemmel együtt otthon lenni, de nem volt lehetőségünk. Bár azt jelzem, hogy, bár nincs itt képviselő asszony, de a példái kicsit furcsák voltak, hisz egyrészt kriminalizálta a munkaadókat, akik mindenfajta szigorú, gonosz feltételekkel akarnak felvenni bárkit is, szerintem ez 98 százalékban nem így történik az országban, a világban máshol, lehet, hogy van ilyen, de Magyarországon nem ez a jellemző. Illetve az a példája is, ami furcsa volt, sokan kapták fel a fejüket, hogy az az apa, aki nem él a családjával, annak joga legyen ott lenni a gyermek születése után az édesanyjával, miközben fürdik, és vigyáz a gyerekekre. Aki édesanya, és egyedül neveli a gyermekét, mert a férje elhagyta, vagy ő hagyta el a férjét, vagy bármi oknál fogva ez a válás-előkészület megtörtént, ott azért nagyon furcsán venné ki magát, önök szerint is, asszonyok szerint is vagy anyák szerint, hogy odajön az, aki púp a hátán, úgy kívánczik, hogy találkozhasson vele. Ez nem volt túl erős érv az apasági jogoknak a megemlése kapcsán. Az időtáv az, ami a vita tárgya, tehát a spanyol példa vagy bármelyik példa, mindegyik több, ezt el kell ismerni. Éppen ezért arra kérném a kormányzatot, hogy amikor egy kicsit jobb idők járnak a költségvetésre, akkor vissza kéne térni rá, mert kétségtelen tény, hogy egy hét, lehet, hogy kevés. Bár nekem járt volna annyi, boldog lettem volna. Most, hogy csökkentve, nem 100 százalékban támogatva emelkedik az apasági időnek a meghosszabbítása, ez egy pozitívum, tehát így is lehetne nézni, és azért azt megjegyzem, mert itt elhangzott azért, nem feltétlen dicsérően a kormányzatra nézve, hogy ellopja az apák jogait meg a családok pénzét, hát azért volt olyan kormány, amelyik '94-98 és 2000 környékén ellopta az apák, anyák pénzét, tehát azért a kettő között a mai világhoz képest, mint Makó-Jeruzsálem, akkora a távolság. Tehát én azt kérem mindenkitől, hogy tartsa szem előtt, hogy itt ez a költségvetési, pár hétmilliárd forint, amibe ez kerülhet, akármelyik verzió megszorozva még héttel vagy még kettővel vagy hárommal, ez jelentős tétel. Tehát én nagyon boldog lennék, ha ekkora összeget tudnék a kormányzattal a választókerületünk apái, anyái részére valamilyen úton-módon odajuttatni. Tehát azért nem kis pénzről van szó, éppen ezért a kormányzat képviselőit, a Pénzügyminisztérium képviselőit kérem, hogy majd jó számítást azért készítsenek, hogy a későbbiekben lehessen, amikor a gazdaság lehetővé teszi, ezen emelni. Mert tény, hogy valahol ez nagyon sokat fog jelenteni egy apának meg anyának, de a termékenységi ráta növekedésével nem látok túl nagy összefüggést. Nem azért vállaltunk gyermeket, hogy apasági díjra legyek jogosult, tehát ez azért egy különbség, és azon az öt napon, tíz napon, nem hiszem, hogy sok múlik, hogy valakinek több gyereke szülessen. Ez egy különleges érzés, amit nem mindenki tud magáévá tenni valamilyen ok miatt, de ettől nem vagyunk többek, ez egy másik nagyon fontos,

családpeszichológiai kérdés lenne, hogy ki miért vállal, vagy nem vállal gyermeket. Köszönöm szépen, elnök úr, hogy elmondhattam.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mivel további hozzászólási szándékot nem látok, ezért a részletes vita második szakaszát lezárom. A szavazás következik. Most a határozati házszabály 45. §-ában foglaltaknak megfelelően a részletes vita lezárásáról kell döntenünk. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 8 igen szavazattal, ellenszavazat nélküla részletes vitát lezárta.

Döntenünk kell további a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a bizottság 7 igen szavazattal, 1 tartózkodás mellett a részletes vitáról szóló jelentést elfogadta.

Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kívánnak-e a plenáris ülésen többségi vagy kisebbségi előadót állítani. Van-e erre vonatkozóan igény? *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem volt igény. Köszönöm szépen. Kisebbségi véleményt sem fog megfogalmazni senki. Lezárom a napirendi pontot, köszönöm helyettes államtitkár asszonynak és munkatársainak a kitartó közreműködést. További jó munkát kívánunk.

A magyar kvótáról szóló határozati H/1912. számú javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Ezek után rátérünk a 2. napirendi pontra, amely eredetileg 4. napirendi pont lett volna: a magyar kvótáról szóló H/1912. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. A határozati javaslatot Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője nyújtotta be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként az előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. Kárpát Dániel indokolása

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik) előterjesztő: Nagy tisztelettel köszöntöm a tisztelt bizottság tagjait, munkatársait, a meghívottakat. Bár jeleztem, nem itt, mert nem idevaló, hogy az ellenzéki képviselők munkáját ellehetetleníti az a munkaszervezés, amely a mai napon tetten érhető a Házban. Ugye, 10 órától folyik a tagságom szerinti bizottság ülése, 11 órától pedig a Népjóléti Bizottságé fog, ahol az SNI-s gyermekek kapcsán kell egy javaslatot védenem és a családi kártyát illetően, tehát meglehetősen nehéz ilyen munkarendben a koncentrációt és figyelmet megkérnem, megkövetelnem minden bizottsági tag képviselőtársamtól, de kísérletet teszek minderre.

A javaslatunk szinkronban van azzal, amit egyébként a Fidesz-KDNP is több mint tíz éven keresztül kommunikált. Nekem nagyon szimpatikus volt az, amikor először jeleztük, hogy a migráció problémákat okozhat Magyarországon, és először a kormány úgy reagált, hogy ilyen probléma nincs, ugye, 2015-öt írunk, aztán 2015 második felére az volt szimpatikus, hogy belátták, hogy van ilyen probléma. Azóta szerencsére konszenzus született Magyarországon azt illetően, hogy a migráció, a szervezett betelepítés nem járható út, nem jelentheti Magyarország jövőjét, és egyébként ugyanezt gondoljuk mi a munkaerőpiacról is. Azt látjuk ugyanis, hogy kényszerből több száz ezer, a legmértéktartóbb becslések szerint 600-700 ezer honfitársunk dolgozik külföldön. Mi magunk azért az egymilliót sem tartjuk egy túlzó adatnak, ugye, nagyon sokan nem tépik fel a kábeleket, nem jelzik azt minden hivatal felé, hogy adott esetben külföldön dolgoznak, mégis, mondjuk, az itteni hiteltörlesztőt az ottani bevételből vagy fizetésből tudják csak kigazdálkodni.

Tehát azt látjuk, hogy nagyon sokan vannak kényszerből külföldön, a kormány pedig az utóbbi években elkezdte szervezeten a harmadik világból és EU-n kívüli országokból betelepíteni azt a munkaerőt, amely itthonról kétségkívül hiányzik. Ami viszont nagyon durva, hogy miközben százezer fölötti a regisztrált vendégmunkások és a meghívottak száma összességében, van több mint százezer olyan magyar munkanélküli is, aki Európa legszűkmarkúbb munkanélküliségi ellátási rendszeréből már kiesett, lejárt a három hónap, nem kap érdemi juttatást, ugyanakkor nem látom, hogy ezeknek az embereknek piacon is használható ingyenes informatikai átképzést vagy olyan átképzési programokat nyújtana a kormány, amely realissá teszi azt, hogy ők az elsődleges munkaerőpiacon, akár az elején támogatott módon megtalálják a helyüket és a számításukat. Ezzel szemben újabb és újabb munkaerő-kölcsönzőkkel ír alá stratégiai megállapodást a kormány, amelyek elképesztően érdekes helyekről, egzotikus országokból toborozzák a munkaerőt. Így a Belarusz Köztársaságból, a Fülöp-szigetektől, az Indonéz Köztársaságra is vonatkozik a meghívó, a Kazah Köztársaságra, Mongólia kapcsán nyilván megengedőbbek vagyunk, mert a magyar őstörténet szerelmeseként azért az ember kicsit nyitottabb azon érintettségű vidékek kapcsán, ahol adott esetben még a magyar rokonság vagy annak szeletei is fellelhetők. De ne vicceljük el a kérdést, mert ez annál komolyabb, a Vietnami Szocialista Köztársasággal viszont semminemű rokonság feltételezése sem állhatja meg a helyét. És úgy gondoltuk, hogy a figyelmeztetésünk termőtalajra hull, hiszen a kormány sem gondolhatja, hogy ez Magyarország jövője, ehhez képest nyárról itt van előttünk egy lista, ahol 37 szakmára toborozza az érintett munkaerőt. Itt a raktári betanított munkástól a húsfeldolgozón át a varrónőig, a vízszelőlőig nagyon sok minden megtalálható. Nyilvánvaló módon számos olyan szakma van benne, amire lehetne magyar munkaerőt találni adott esetben, ha megnéznénk, hogy a munka nélkül lévő magyarok esetében mi az a probléma... - Van, aki egy zsákfaluba szorult, mondjuk, átképzési program vagy komolyabb kitörési szándék nélkül. Elismerjük, hogy ilyen is van, de azt látjuk, hogy vannak más esetek, amikor egy szűkmarkú munkanélküliségi ellátási rendszer nem nyújt semmiféle segítséget. Úgy gondoltuk, hogy a kormány legalább kísérletezik, hogy mit lehetne csinálni, ezzel szemben néhány héttel ezelőtt jött a kijózanító pofon, újabb 6 EGT-n kívüli országnak küldte el ezt a meghívót, újabb 6 területről akarnak vendégmunkásokat hozni, köztük Kolumbiából és Brazíliából.

Tessék nekem megmagyarázni, mi a ráció abban, hogy magyar vendégmunkások keleten építenek konténervárosokból gyárakat, és Tiszaújvárosban ott van egy konténerváros, és külföldiek építik a magyar gyárakat? Értem én, hogy globalizáció van, de ezeket a vadhajtásait ne törjük meg teljesen fölöslegesen, a kormány ne építsen stratégiát arra, hogy a külföldi munkaerő húzza ki a bajból Magyarországot! Egyrészt hazahívó programot kell hirdetni azoknak, akik mondjuk, másfajta - értelmiségi - beosztásokban Nyugat-Európában vannak, de kényszerből, a magasabb fizetések miatt, és a magyar munkanélküliek felé kellene ingyenes átképző programokkal segítő kezet nyújtani.

A mi javaslatunk nagyon egyszerű, bármiféle állami támogatás, bármiféle kinyújtott kéz azoknak járhatson csak, akik vállalják, hogy legalább 90, de inkább 95 százalékban EGT-n belüli, jelesül magyar munkaerőt foglalkoztatnak. Ahol pedig tömegesen jelennek meg külföldiek, ott nyitott a javaslatunk arra, és mi is nyitottak vagyunk arra, hogy legalább az alapfokú nyelvi képzést tegyük a munkáltató számára kötelezővé, hiszen Északkelet-Magyarországon tapasztaljuk azt, hogy milyen az, amikor a cirillbetűs felirat megjelenik a bolton, milyen az, amikor együttélési problémák keletkeznek. Ezt megelőzendő egy, az Unióban létező példa alapján megfogalmazott, alapfokú nyelvi képzést célzó javaslat tudja normálisan szabályozni.

Összességében, és egy példával szeretném zárni ezt a felvezetőt, van olyan magyar autógyártó, amelyik vissza nem térítendő támogatást kap nagy tömegben, eközben, amikor új munkaerőt toboroz, most éppen egy 50 fős indiai kontingenst telepített oda legalább két évre az üzemegységébe.

Én nem szeretném, hogy a magyar adófizetők a szervezeten behozott külföldről jövő vendégmunkások érvényesülését támogassák. Mi minden esetben azt szeretnénk, hogy a magyar legyen az első, a hazai legyen az első, és erre kérjük képviselőtársainkat. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr részletes indoklását. A vitát megnyitom, és elsőként megadom a szót a korábban jelentkezett Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr, Korábbi Elnök Úr! Tisztelve a munkásságát is, ezen javaslat talán nem először van - korábbi emlékeimből építkezve - a bizottság előtt. Képviselő úr, egyetlenegy részt nem tett hozzá, ami az egészet más megvilágításba helyezi, hogy Magyarországra harmadik országból munkaerőt csak abban az esetben lehet behozni, ha az adott pozícióra Magyarországról vagy az Európai Unión belülről nem tud foglalkoztatottat találni a munkaadó. Tehát egy elég szűk kör, és ezt a jogszabályok elég pontosan leszabályozzák.

Nem akarnék belemenni, hogy mennyivel több munkahely van az elmúlt tíz évben, mint korábban, én azt gondolom, hogy a területi különbségeket sajnos nem teljesen fölszámolva, de azt lehet mondani, hogy ma minden olyan magyar - és mondom, vannak olyan területek, ahol nem igaz ez a mondat, de a legtöbb területen -, aki dolgozni akar, magyar állampolgár, az tud dolgozni, talál munkahelyet.

Elég válságos időszakba kerültünk bele - Covid előtt, után és szankciók, háború előtt, után, közben -, s a célunk az, hogy minden magyarnak tudjunk munkahelyet biztosítani. Ez a legfőbb kihívás, az intézkedések nagy része is erre irányul. Az egyébként, hogy vannak olyan iparágak, szerencsére, amelyek minden válság ellenére fejlesztenek, és nem találnak adott területen, adott területre, adott képzettséggel munkaerőt, és ezt az Európai Unión kívülről hozzák be bizonyos korlátozások mellett, ez szerintem nem egy rossz dolog, mert azt mutatja, hogy igenis vannak minden válságos időszak ellenére olyan fejlesztések, olyan innovációk, amelyek igénylik ezt a munkaerőt. De még egyszer, az alapállás az, hogy az Európai Unión kívülről csak abban az esetben lehet behozni munkaerőt, ha erre Magyarországon és az Európai Unió területén belülről nincs megfelelő munkaerő, és mi ehhez tartjuk magunkat. A javaslat innentől kezdve nekünk egy kicsit okafogyottnak tűnik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig Kordás László alelnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én azt gondolom, hogy alapvetően igaza van az előterjesztőnek abban, hogy nagyon nagy feszültséget okoznak ezek a munkavállalók munkahelyi szinten, és nemcsak munkahelyi szinten, tehát nemcsak gyáron belül, hanem a gyárkapun kívül is. Számtalan esetben találkozunk olyan eseményekkel, amikor az együttélési problémák, a különböző kulturális közegből érkezés problémái megjelennek a városokban. Ezt lehet látni, lehet tapasztalni, a cégeknél működő szakszervezetek ezeket jelzik is felénk folyamatosan, hogy melyek azok a térségek, ahol

ez jellemzően megjelenik. Tehát én úgy gondolom, hogy alapvetően arra kell koncentrálnunk valóban, hogy az üres álláshelyekre elsősorban magyar munkaerőt tudjunk felvenni.

Miért nem találnak a vállalkozások megfelelő magyar munkaerőt? Itt azért a mostani ellátórendszer hiányosságára is szeretném felhívni a figyelmet. Azon túl, hogy Európa legszűkmarkúbb álláskeresési támogatását biztosítja Magyarország az álláskeresőknek, azontúl a felnőttképzésben sem jeleskedik. Itt igazából az a probléma, hogy ha egyik munkahelyről elbocsátják az embereket, vagy megszűnik a munkahely, leépítés van, vagy önszántából dönt úgy a munkavállaló, hogy másik munkakört szeretne betölteni, akkor a másik munkakörhöz való kompetenciáknak, szakképesítésnek a megszerzésében kellene segítenie az államnak, és ez pedig a felnőttképzés rendszere.

Tehát a magyar munkaerőpiacon az üres álláshelyek, a betöltetlen álláshelyek száma magas, egyszerre van jelen, hogy sajnos egyre magasabb a munkanélküliek száma. Ez pont azt mutatja, hogy az egyik útból a másik útba, a másik céghez nem vezet el semmi a munkavállalókat, és ez igazából a probléma. Be lehetne tölteni ezeket az üres álláshelyeket magyar munkaerővel abban az esetben, ha a megfelelő képességet is meg tudnák szerezni a munkavállalók vagy még akkor, amikor állásban vannak, vagy az azt követő időszakban.

Tehát én úgy gondolom, hogy önmagában ez a kezdeményezés egy jó kezdeményezés, és ez a határozati javaslat támogatásra méltó, különösen azért, mert ezeket a vitákat le lehetne folytatni ezen előterjesztések következtében, és akkor végül is egy olyan megoldást lehetne találni, ami megfelelő a magyar munkavállalóknak és megfelelő a magyar vállalkozóknak is. Nem hiszem, hogy az lenne a cél, hogy akár olyan országokból, mint például a Fülöp-szigetek és egyéb más országokból jöjjenek be munkavállalók, egyébként a magyar béreket letörve, és a magyar emberek elől szerzik meg a munkahelyeket. Tehát ezért úgy gondolom, fontos az, hogy támogassunk olyan előterjesztéseket, amik ennek a képnek a tisztánlátását segítik, és a végeredményben meg tudjuk hozni hozzá a kellő döntéseket is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Most Tasó László alelnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Jelenlévők! Először is azzal szeretném kezdeni, az előterjesztő úrnak mondanám, hogy abszolút egyetértek a legmesszebbmenőkig, Magyarországon a magyar emberek az elsők az én szememben is, a magyar érdekektől nincsen fontosabb; egyébként Magyarország az első, ez egyértelműen így van. Biztos, hogy vannak problémák, és az is világos, tapasztalom én is, hogy főleg a harmadik országokból érkező munkavállalókkal van probléma azokon a településeken, ahol léteznek és vannak. Ettől függetlenül nagyon nehéz már annak a munkaerőtömegnek a képzése is, amelyik a szabadpiacon van, jelképesen mondva, az álláskeresőket nagyon nehéz, nagyon kis mértékben lehet átképezni.

Teljesen biztos, hogy ha egy lehetőségünk lenne, akkor az az lenne, hogy a képzettséget meg tudják szerezni, abban segítenénk, és lehetőség szerint a legkevesebb külföldi munkavállalót foglalkoztatnánk, de az Európai Unió tagjai vagyunk, és még a vállalkozások, a munkaerő szabadságát sem korlátozhatjuk. Tehát jellemzően azokat az eseteket lehet kiemelni példaképpen, amiről most szó van, amikor egy külföldi cég lesz a nyertes vállalkozó, kivitelező, aki munkát végez, és hozza magával a munkavállalóit.

Ez ellen, valószínű, hogy nem sokat tudunk tenni, ezt el kell viselnünk, ettől függetlenül még mindig jó az a mondat, amit szintén az előterjesztő mondott, hogy érdemes lenne a támogatásokban ezt érvényre juttatni, és a magyar érdekeket még erősebben kihangsúlyozni. Tehát alapvetően a dologgal egyetértünk, a módszereket próbáljuk talán majd más alkalommal vagy más előterjesztés keretein belül megváltoztatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Bányai Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Előterjesztő! Tisztelt Képviselőtársam! Először is Kordás képviselő úrnak a felnőttképzés kapcsán elmondott gondolataira hadd reflektáljak. Ön is tudja, hogy a magyar felnőttképzést a sírból hoztuk vissza, de a magyar szakképzést is, hiszen 2010-ig módszeresen szétverték, tehát azt azért tisztázzuk, hogy ott óriási bajok voltak. Én mint korábbi fenntartó nagyon sok példával tudom elmondani.

Azt is tudni kell, hogy a felnőttképzési rendszerünkben óriási pufferek voltak, még köszönhetően a régi világnak is, hiszen számtalan cég csak azért jött létre, hogy ennek a forrásait még az önök idejében is meg a mi időnkben is, leszívhasssa és nagyon jó képzést nem tudtak nagyon sok helyen nyújtani. Azt se felejtjük el, hogy a szakképzésen belül ma már két szakmát lehet ingyen tanulni. *(Gelencsér Attila széke összetörik.)* Annyira megijedt képviselő úr, hogy még a szék is összetört a gondolataimtól, a téma is fajsúlyos. Tehát a két szakma megszerzése középiskolai szinten abban a 14-18-20 éves korosztályban és a technikus képzés megnyitása is pont azt eredményezi, hogy egyre jobb szakembereket lehet képezni.

Én azt a kérdést tenném fel egyébként mindannyiunk helyében, hogy ez a magyar munkaerő, amelyik képzetlen, és nem vállal olyan munkát, amit a törökök elvállalnak, mondjuk, a MOL építkezésén, ez miért lehet. Miközben a képzetlen munkaerő, részben ők is mentek Nyugat-Európába, ott bármilyen munkát készek voltak elvállalni, a magasabban képzett emberek is, itthon pedig nem voltak hajlandók. Lehet, hogy csak a bér miatt, lehet, hogy a rosszabb munkakörülmények miatt? Nem tudjuk pontosan az okait, de éppen azért, hogy ne önmagunkat marcangoljuk, látni kell, hogy azok a munkavállalók, akik harmadik országból érkeznek az Európai Unió területére, közte hozzánk is, azok egy része olyan munkát végez, amit már európai ember nem. Jártam ilyen gyárakban, tehát egyikünk sem venné föl azt a kesztyűt, hogy azt a munkát elvégezze. Tehát többségében ilyenekről van szó, és nem magasan képzett atomfizikusokról, mint ahogy azt láttuk, 2015-ben, akkor viszont a bevándorlók jól jöttek volna sokak szerint, az milyen jó lett volna... De ha nem európai, de munkavállalóként jön, akkor meg attól megriadunk. Itt a kérdés szerintem közbiztonsági inkább, tudjuk-e garantálni egy olyan helyen, ahol ilyen munkavállalók vannak tömegesen, hogy ott... Ugye, általában férfiak jönnek, és ne szemérmeskedjünk, azért a férfiak többségének vannak igényei a másik nem iránt. *(Z. Kárpát Dániel: Elnézést kérek, de kezdődik az SNI-s napirendi javaslatom, muszáj elmennem.)* Sajnálom, azért befejezem. Tehát a lényeg az, hogy ezek a munkavállalók, akik jönnek, mondjuk, az ázsiai térségből, más kultúrából, más vallási közegeből, teljesen másképp viselkednek itthon nálunk, a mi munkahelyeinken. Munkaerőként lehet, hogy kiváló, lehet, hogy együttélésben nem annyira tehetségesek, hogy bírják az európai és a magyar kultúrát, ezért ez tényleg közbiztonsági kérdés. De azt megfelelőképpen azért jelezzük, hogy a magyarországi munkavállalóknak az az illúziója, hogy azt gondoljuk a magyarokról, hogy kiválóan képzett mindenki, minden munkaerő, olyan ez, hogy azt gondoljuk, hogy világhírű dolgot csinálunk, miközben csak mi ismerjük. De azért nem

kell elszállnunk a felnőttképzés és a szakképzés jelenlegi helyzetétől, amit én mondtam, önnel ellentétben, hanem továbbra is fejleszteniünk kell minden erővel, mind az infrastruktúrát, mind a pedagógusokat, mind a szakembereket, akik képzik ezeket a felnőtt-, akár diákkorúakat. Magyarul ez egy sokarcú vita sokarcú felvetéssel, amit Z. Kárpát Dániel nekünk megtett. A magyar kvóta nem fog működni ebben a politikai és gazdasági közegben, amiben most van az európai közösség. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét megadom a szót Kordás alelnök úrnak, parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem terveztem kétszer hozzászólni, és ígérem, nem lesz ebből gyakorlat, de Bányai képviselőtársamnak a mondanivalójára mindenképpen reagálni szeretnék. Azt hiszem, egészen másképp látjuk a felnőttképzés és a szakképzés jelenlegi helyzetét, én egészen másképpen gondolkodom erről, mint amit ön elmondott itt az előbb. Éppen ezért pozitív dolog lenne, ha ezt a határozati javaslatot most támogatnánk, mert akkor lenne lehetőségünk a későbbiekben ezt részleteiben megvitatni. Hol látunk ebben erősítendő feladatokat, és hol látunk ebben olyan feladatokat, amik esetleg nem megfelelő helyen vannak. Úgyhogy ezért én azt javasolnám, hogy támogassa ezt a határozati javaslatot, és akkor a későbbiekben pedig vissza tudunk ezekre térni. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólási szándék nincs, a vitát lezárom. Most a tárgysorozatba vételre vonatkozó döntés következik. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a H/1912. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a tárgysorozatba vételt nem támogatta.

A mikro-, kis- és közepes vállalkozások rezsiemelés elleni védelme érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/1659. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Soron következik a harmadik napirendi pont. A mikro-, kis- és közepes vállalkozások rezsiemelés elleni védelme érdekében szükséges intézkedésekről szóló H/1659. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntést hoznunk. A határozati javaslatot dr. Dávid Ferenc, Kordás László és Varju László képviselő urak, valamennyien a DK képviselői, nyújtották be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a javaslat egyik előterjesztőjének. Parancsoljon!

Varju László indokolása

VARJU LÁSZLÓ (DK) előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. Tisztelt Bizottság! Így egy egyre fogyó bizottsági ülésen is szeretnék nagyon határozottan érvelni amellet és kérve az önök támogatását, hogy ezt a témát érdemes megvitatni plenáris ülésen is. Kérem, támogassák azt, hogy erre sor kerülhessen.

Alapvetően abból indulok ki, amit alelnök úr is jelzett, hogy a munkaadó vállalkozók szempontjából készült javaslatot érdemes végiggondolni, hiszen az a helyzet, ami kialakult, az egyértelművé teszi, hogy a vállalkozásoknak segíteni kell.

Hosszan érvelhetnék amellett, hogy egy elrontott gazdaságpolitika után hogyan jutottunk ebbe a helyzetbe, de mégsem ezt teszem, hanem a jelen helyzetre vonatkozó segítségre szeretném felhívni a figyelmet, és ezzel elkerülni azt a fenyegető tömeges cégbezárást, ami attól van, hogy a mikrovállalkozások egyébként az energiaválság közepette kialakult körülmények között bezárnak, befejezik a működésüket.

Éppen ezért a Dobrev Klára vezette árnyékkormány működésének keretében is javaslatot teszünk arra, és a határozati javaslatban ezzel érvelünk, hogy a magyar munkahelyek, a magyar családok védelme érdekében további lépéseket kell tennie a kormánynak. Ezért kérjük azt, hogy az Országgyűlésben támogassák a vitát és azokat a kezdeményezéseket, amelyek itt szerepelnek, hiszen, azt hiszem, hogy önöknek is nyilvánvaló, nemcsak a termelőket érinti önmagában ez a válsághelyzet. Csak példaként mondom a szolgáltatókat, és ha csak a sajtóban megjelent hírekre figyelünk, azon túl, a személyesen tapasztalatokon túl azt hiszem, hogy ez egyértelmű, és ebben az értelemben egy kiterjesztett, a mikro-, kis- és közepes vállalkozások számára vonatkozó támogatási rendszerről érdemes beszélni. És ezt ki kell terjeszteni, az önök javaslatának bővítéséről beszélünk ebben a kezdeményezésben.

A kvv.-szektor cégeinek energiaár-terhelését érdemes limitálni, és azt a szabályt meghozni, hogy háromszorosnál az adott cégnél az elmúlt időszak átlaga feletti növekedést támogatásként lehessen segíteni, mert különben az a következménye, hogy befejezi a tevékenységét, és nem fogja végezni a munkáját, illetve azt, amit korábban végzett.

A kormány által megcélzott három hónapos támogatási időszak a jelen viszonyok között láthatóan nem lesz elegendő. Bizonyos értelemben munkahelyvédelmi lépésnek is tekinthető, ha olyan költségek megfizetését segíti az állam, jelen esetben az energiaköltségekre vonatkozóan, ami éppen hogy megelőzi, és ilyen értelemben nem teszi kockázatba, hogy munkaerőt kelljen elbocsátani emiatt. És még sorolhatnám tovább azokat a pontokat, amelyeket egyébként mi itt javaslunk, de ilyen szempontból azt hiszem, egy dologra szeretném már csak felhívni a figyelmet.

Itt van az energiaszolgáltatók által megkötött szerződések egyoldalú módosításának lehetősége. Ettől el kell tiltani az érintett feleket, ráadásul ennek a szabályozását is érdemes felülvizsgálni. Egy példát szeretnék önöknek mondani: Szegeden az elmúlt napokban, vagy az elmúlt hónapban kialakult egy olyan helyzet, hogy miközben gázerőmű működik, és mellette geotermikus energiát is hasznosítani tudnak, eközben a jelen szerződés arra kötelezi őket, hogy még több gázt égessenek, azért, hogy őket ne büntessék meg kötbérrel. 78 millió forintos büntetést szabtak ki rájuk, és ez ennél ez több lett volna, ha nem fogják vissza, és nem állítják le gyakorlatilag a geotermikus energia használatát.

Teljesen abszurd az a helyzet, amiben vannak, és éppen ezért azt gondolom, hogy ezen változtatni kell. Ezért a további érveket most itt nem hangsúlyozom, vagy a javaslatainkat nem hozom elő az idő előrehaladtára való tekintettel, de én azt gondolom, hogy ezeknek a javaslatoknak van fedezete, hiszen azok a többlet-adóbevételek, amelyek megérkeztek a költségvetésbe, azt gondolom, fedezetet biztosítanak minderre.

Kérem a tisztelt bizottság támogatását ehhez. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vitát megnyitom. Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf alelnök úrnak.

Hozzászólások

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Úr! Kell némi önfegyelem természetesen, amikor a DK javaslatait hallgatja az ember akár a parlament plenáris ülésén, akár itt a bizottságban. Egy olyan politikai szervezet javaslatairól beszélünk, amelyik egyértelmű politikai örököse annak a kormánynak, amelyik a magyar energiaszektor nagy részét külföldiek kezébe adta, beállítva ezzel egy olyan helyzetet a 2000-es évek végére, hogy a magyar állam keze energetikai, fejlesztési szempontból meg volt kötve a lehetőségek tekintetében. Hosszú évek kellettek, és kemény munka ahhoz, hogy a magyar állam egyáltalán visszaszerezze azokat a kompetenciákat, amelyek a magyar energiarendszer fejlesztését lehetővé teszik.

És azért is önfegyelem kellett, képviselő úr, mert ha javasolhatok valamit, hogy mi lenne az, amiben a DK tudna segíteni a hazai kis- és középvállalkozások energiaproblémáinak az enyhítésében, akkor javasolnám, hogy például önök is szólaljanak föl az elhibázott brüsszeli szankciós politika ellen, amely a legnagyobb hatásban felelős a vállalkozásokat érintő energiaválságért. Győzzék meg az önök elv társait - hosszabb szünetet hagytam a két szó között - a tekintetben, hogy olyan politikát folytassanak, amely a háború befejezésére törekszik, de nem teszi tönkre az európai és benne a magyar vállalkozások jelentős részét, és nem hozza nehéz helyzetbe.

Kettő. Fölszólalhatnak itt az energiafejlesztések kapcsán az uniós források ellopása ellen, azon források ellopása ellen, amik a magyar embereknek és a magyar vállalkozásoknak járnak, és amelyeket teljesen indokolatlanul és törvényellenesen Brüsszel visszatart. Harmadsorban, ha hosszú távon szeretnék segíteni a magyar vállalkozások és az egész magyar társadalom energiaellátását, akkor ne mondjanak olyanokat, hogy Paks II. sosem fog megépülni, mert önök is tudhatnák, hogy anélkül a magyar energiabiztonság hosszú távon nem biztosítható.

Tehát az lenne a tiszteletteljes kérésem, hogy egyébként tudnának tenni a vállalkozások jelen problémái tekintetében, de ez önöket nem érdekli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Kordás László alelnök úrnak.

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Egyben biztosan egyetértünk, hogy tényleg önfegyelem kell ahhoz, hogy végighallgassunk egy-egy ilyen hozzászólást, különösen, amikor az uniós források megszerzéséről és annak ellopásáról beszélünk, az egy érdekes helyzet egy kormánypárti képviselő szájából, vagy a korrupciót is lehetne említeni ebben a dologban.

A háború befejezése. Nézze, én a háború befejezését nagyjából úgy látnám, hogy az önök barátjával, Vlagyimir Putyinnal akár a miniszterelnök beszélhetne, és egyszerűen befejezhetné a háborút, és akkor le van zárva a történet, mindenki megnyugodhatna. Nem mi vagyunk közeli barátságban az agresszorral, hanem éppen önök és az önök kormányfője az, aki igazán közeli barátságban van Vlagyimir Putyinnal. Tehát ilyen értelemben ezekről persze lehet beszélni, vagy akár lehet beszélni itt az energiakompetenciák visszaszerzéséről, ahogy alelnök úr fogalmazott. Láttuk ezt, hogy van ez a Mátrai Erőmű esetén, amikor a tartalékalapot valahogy kihozták abból a cégből. Érdekes módon megvette Mészáros Lőrinc, majd utána az állam privatizálta, de közben a tartalékalap valahogy kifizetésre került a tulajdonosoknak. Nem tudom, hogy ennek milyen következményei kellene hogy legyenek, de az biztos, hogy a jóérzést mindenképpen sérti ez a gondolkodás.

Ami a mi javaslatunkat illeti, a javaslat gyakorlatilag arról szól, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat ebben a helyzetben támogatni szükséges, azért, mert azok az energiaszámlákat, amiket nekik most ki kell fizetni, azokat egyszerűen nem bírják megtenni. Tucatjával kapok most már olyan jelzéseket a vállalkozók részéről - és érdekes, hogy szakszervezeti vezetőként keresnek még mindig, de vállalkozók is megkeresnek - a tekintetben, hogy egyszerűen képtelenség ezt a fajta energiaárat ilyen mennyiségben, ilyen mértékben kifizetni.

Nagyon sok esetben ezeket a magas árakat nem tudják beépíteni a termékbe egész egyszerűen azért, mert a piac már nem ismeri el ezeket a költségeket. Egy példát hadd mondjak! A bonyhádi Zománcgyár szakszervezete és tulajdonosa keresett meg, pont azért, mert egyszerűen az a technológia, amit ők alkalmaznak, az nagyban a gázra épül, hiszen a fémtermékekre a zománcot gázzal égetik rá, és egyik napról a másikra 9 millió forintról 90 millió forintra emelkedett a gázszámlájuk. Ezt képtelenség egy vállalkozás életében kompenzálni, vagy valahogy megoldani ezt a helyzetet. 220 munkavállaló sorsa ott a tét, ezen az egy helyen. Én azt gondolom, hogy ezért lenne nagyon fontos, ha ezt a határozati javaslatot, és amit a határozati javaslatban megfogalmaztunk kilenc pontot, azokat a kormány komolyan vegye fontolóra, és adott esetben tudjunk róla vitát folytatni, és tudjunk megoldásokat találni ezeknek a vállalkozásoknak a helyzetére.

Szeretnék még egy érvet mondani. A hazai foglalkoztatottak közel kétharmada a kis- és közepes vállalkozásoknál van foglalkoztatva. Tehát, ha ők, ezek a vállalkozások nehéz helyzetbe kerülnek, akkor a munkavállalók közel kétharmada is nehéz helyzetbe kerül, és gyakorlatilag, hogyha ők elvesztik az állásukat, akkor elvesztik a megélhetésüket. Az előbbi napirendeknél már elmondtuk, hogy igazából az állam a jelenlegi álláskeresési támogatását nézve nagyon-nagyon szűkmarkú, miközben 9 hónap az átlagos álláskeresési idő, és 3 hónapra kapnak álláskeresési támogatást. Tehát nyilvánvalóan ebben a helyzetben nagyon nehezen fognak ezek a munkavállalók újra munkát találni.

És egyre inkább látjuk azt, hogy a fordulópont már itt van a munkaerőpiacon, látszik, hogy a túlkeresleti állapotból inkább túlkínálatos állapot jellemzi most már a munkaerőpiacot. Ezt jelzik egyébként azok a cégek, azok a vállalkozások is, amelyek munkaerő-kölcsönzéssel vagy munkaerő-közvetítéssel foglalkoznak. Ez utóbbi cégek esetében 25 százalékkal csökkent a bejelentett álláshelyek száma, és igazából nő azoknak a munkavállalóknak a száma, akik valamilyen módon állást keresnek, és a piacon próbálnak meg piaci szereplőket megkeresni abban, hogy őket álláshoz juttassák, mert a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálatnál ezt hiába keresik. Én azt gondolom, hogy ezen is javítani kellene, de ez a határozati javaslat most éppen a kiindulópontját próbálja meg kezelni ennek a helyzetnek.

A legfontosabb cél: munkaviszonyban tudjuk tartani az embereket, egészen addig, ameddig a vállalkozás nem tudja a költségeit kitermelni, vagy nem tudja a piacon ezt elfogadtatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót ismételten, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Először is 2019 végén, 2020 elején beindult a koronavírus-járvány, én is jól emlékszem még rá, és jól tudjuk, hogy a kormányzat akkoriban nagyon sok olyan intézkedést tett, amivel próbálta munkában tartani a munkavállalókat és a vállalkozásokat is. Igyekezett, amelyiket nem tudta a vírus azzal „bedönteni”, hogy nem

lehetett meglátogatni például egy szórakozóhelyet, de a termelőszektorban azért folyt az élet, és a munkahelyek száma drasztikusan egyáltalán nem csökkent. A munkavállalók száma azóta is nőtt, egészen a háborús helyzet nyári fordulójáig, amikor is soha nem látott mértékű volt a foglalkoztatás Magyarországon. Én nem értek egyet azzal, hogy az álláskeresési időt meghosszabbítsuk. A magyar foglalkoztatási körben, emlékszünk a rendszerváltás idején mindannyian, hiszen kevés olyan fiatal van a köreinkben itt, akik - a hölgyek kivételével - akkoriban nem voltak közöttünk, mert még iskolába jártak, tudjuk azokat a fantasztikus híreket Nyugat-Európából a 90-es évek előtt, hogy munkanélküli járadékból meg lehet élni, tehát nem kell dolgozni. Sokan úgy gondoltak a rendszerváltásra, hogy ez arról szól, hogy nem is kell elmenni dolgozni. És azért nézzük meg, hogy mit okozott az akkori 6-8 év, ami a rendszerváltás első időszakát jelentette! Gyakorlatilag az ország bukácsolt a csőd határán, meg volt, amikor csődben is volt 1995 elején. Tehát azért ne felejtjük el, hogy ennek ára van. Ha a munkanélküli járadékot emeljük, ha az álláskeresési időt megemeljük, ez nem arra ösztönzi egyik bajban lévő sem, hogy megoldja, illetve igyekezzen megoldani a problémáját, tehát többet ártunk, mint használunk szerintem. Az, hogy kilenc hónap az átlagos idő, az azt jelenti, hogy van valakinek egy nap, valakinek meg 18 hónap. Tehát az átlagos 9 hónap biztos nem igaz, tehát azt valahogy félre tetszett érteni. *(Kordás László: KSH!)* De kilenc hónap lehetetlen az átlagolás alapján ez egy 2002-10 közötti időszakban lehet, hogy így volt, főleg 2008 tájékán. Abban kétségtelenül igaza van mindenkinek, hogy a kormánynak elég komoly erőfeszítést kellett tennie, hogy a tízszeres gázárakat a vállalkozói szférában hogy lehet kompenzálni. Hát jelen pénzügyi helyzetben sehogy. Képviselőtársam, Szatmáry Kristóf alelnök úr elmondta, hogy ennek ára van. Ha az önök által megidézett árnyék miniszterelnök-jelölt asszonyt, ha meggyőznék arról, hogy tényleg segítse a Bizottságnál és az Európai Parlamentben, hogy ne Magyarország ellen és a forrás megszerzése ellen ágáljon, hiszen abból a forrásból... Nem az a feltétele feltétlen, hogy tudjon segíteni, de ha az nincs, akkor lehet, hogy nem tudunk segíteni egymáson. Nem tudjuk kifizetni a magyar fogyasztók gáz- és villanyszámláját, ha nem kapunk pénzügyi segítséget. De Németország kaphat. Abból a forrásból, amit mi nem kaphatunk meg az európai helyreállítási alapból, Németország 200 milliárd eurót fog odaadni a német munkavállalóknak és munkaadóknak, vállalkozásoknak. Nekik szabad. Ott, az ottani ellenzéki képviselők az Európai Parlamentben nem a saját hazájuk ellen aktivizálták magukat. Azért ezt is tisztázzuk a jegyzőkönyv kedvéért itt is, hogy szerintem ezt kéne képviselőtársamnak mint az előterjesztő képviselője, forszírozni, mert ezzel ártanak. Nem nekem, nem önmagának, hanem a magyar embereknek ártanak, bár akkor nekünk is ártanak. Tehát innen nézve ez az egyszerű történet itt zárul be, hogy ha inkább segítenék az ország kilábalását, az Európai Unió kilábalását, akkor pont ezt kéne támogatni.

Hogy aztán kinek a barátja az agresszor, hát a barátaimat meg szoktam hívni, hogy aludjanak nálunk, a kutyákat megsimogathatják, kaphatnak a jó borainkból vagy a rosszabb pálinkából vagy a jobból, együtt reggelizünk, ebédelünk, vacsorázunk, de úgy emlékszem, hogy a Cinege utcai házban nem járt Putyin elnök, de úgy tudom, hogy viszont az agresszor járt a Szemplőhegy utca ... hány szám alatt is van a villa, az Apróvilla? *(Tasó László: 2.)* 2. Tehát ott járt. Tehát ennyit erről a, szerintem szánalmas, bocsánat, hogy így mondom, alelnök úr, de ez durva, mind a ketten tudjuk, hogy nem barátja a magyar miniszterelnök az orosz elnöknek, aki az agresszor. Tehát ezt hagyjuk már, mert nem kéne lejáratni magunkat ennyire! A lényeg az, a magyar vállalkozások és a magyar embereknek a segítsége a kormányzattól abban fog megnyilvánulni, hogy minden erővel azon van minden intézkedésével a kormányzat, hogy mérsékelje a terheket, és, ha minden jól megy, és ha a fogyasztás is ezt indokolja, és az árak úgy

alakulnak, valószínűleg a világgiazi ár csökkenése még ide is be fog úgymond gyűrűzni, nemcsak a rossz fog begyűrűzni, és mindannyian tudják, önök is jól tudják, hogy ennek egyszerű ára van, ha a háborúnak vége szakad, illetve az európai közösség le tud csatlakozni és vele együtt mi is az orosz energiaforrásokról. De ehhez is egyébként csak jelzem, hogy nagyon nagy szükségünk volna arra az RRF-forrásrésze, van közel 3000 milliárd forint a fotovoltaikus, geotermikus energiára a kormány folytán, ami szintén a függőségünket csökkentené, és egy része már jövőre kapacitásba, munkába állhatna. Csak ehhez az ellenzék segítsége odaát Brüsszelben feltétlen kellene, és a hangulatteremtést meg itthon lehet, hogy halkabbra kellene venni, mert mindannyian rámehetünk. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni az elhangzottakra. Igen. Megadom a szót Varju László képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen a lehetőséget. Mindenekelőtt szeretném arra kérni tisztelt képviselő úr, Bányai Gábor képviselő úr, hogy vonja vissza mindazt, amit egyébként mondott. Felháborító és elfogadhatatlan az, amit egyébként rám mondott. Soha nem tettem ilyet, Magyarország mellett és magyar érdekek mellett érvelek mindvégig. Másodsorban szeretném azt mondani, hogy tessék megnézni Dobrev Klára tegnapi videonyilatkozatát: egyértelműen amellet érvel, hogy bízunk abban, hogy a magyar források igenis végre leíhívatók lesznek az európai támogatási rendszerből. Az önök tehetetlensége az oka annak, hogy Magyarország az egyetlen, ahol egyébként az elmúlt időszakban a Covid-válság után sem voltak képesek odáig eljutni a tárgyalásokkal, hogy egyébként ezeket a forrásokat igénybe lehessen venni. Mondhatnánk is cinikusan, hogy egy forrásból két válságot tudnak kezelni, mert egyébként a Covid időszakában alig történt, másodsorban, ami pedig annak kezelésére vonatkozik, azt meg most felhasználhatnák, vagy ha egy kicsit tehetségesebben oldanák meg ezt a problémát. Vagy például vállalnák azokat a feltételeket, amit az Európai Unióban szokás. Ha nem ellentmondának ennek, vagy vennék a bátorságot arra, hogy az Európai Ügyészséghez való csatlakozást is olyanak tekintenek, amik egyik feltétele annak, hogy a bizalom helyreállítható legyen, hogy a magyar kormány vezetésével, annak irányításával nem elhordják a költségvetésből az európai uniós forrásokat, hanem hozzátesznek. Erre például nagyon alkalmas lenne ennek a javaslatnak a 7. pontja is, amelyben például egyetértünk, hiszen arra az energiarendszer-felújításra, -modernizálásra, ami egyébként sok helyütt szerepel, nagyon nagy szükség lenne, és ha már az előbbi hangvételben kellett most válaszolnom a korábbi, mondjuk úgy, hogy béketűrő helyzet helyett, akkor az elmúlt tíz évben nem kellett volna ezt elhanyagolni. A Mátrai Erőmű megemlítésre került, és akkor önök úgy vették át a kormányzást, hogy egyébként tokkal-vonóval a közbeszerzési eljárásra vonatkozó kihirdetésig fejlesztéssel vették át, és önöknek erre lett volna lehetősége, ami hároméves elkészülte után egyébként ma energiát szolgáltatna Magyarországnak, és nem lennének ilyen értelemben kiszolgáltatottak.

Én azt gondolom, hogy a Paks II. vonatkozásában azzal, hogy önök húsz évre beterjesztették a Paks I. meghosszabbítását, ez a nyilvános beismerése annak, hogy Paks II. soha nem fog megépülni. Ezt már önök sem akarják, egy kapavágás nem indult el, lehet felháborodott hangon Szijjártó miniszter úrnak mint kínai gyógyszer- és Paks II.-szakértőnek egyszerre azt mondani, hogy nyolc évig nem történt semmi, lehet, hogy ő ebben felháborodott, de köztünk legyen szólva, amióta ő a felelős, azóta sem történt semmi. Tehát folytatódik e vonatkozásban az a semmittevés, amire egyébként az elmúlt tíz évben vonatkozott a megjegyzésem.

Ha már megemlégették itt Gyurcsány Ferenc vagy akár Putyin elnök urat, akkor hadd mondjam én is azt, hogy Orbán Viktor és Putyin elnök is valaha, egykor, a történeti időszakban visszatekintve, viselkedett demokrataként is, ma pedig egyik sem az, hanem éppen ennek az ellenkezője, és a barátságukban egymásra találtak, és a magyar embereket, a magyar gazdaságot kötik oda egy olyan országhoz, amelynek a kiszolgáltatottjai vagyunk. Számos példát lehetne mondani erre, hogy ezt hogyan oldották meg, tehát ilyen értelemben önök ennek az elkövetői.

Én összefoglalva mégis azt javaslom, hogy ha nem az előbbi gondolatmenet mentén haladnak, hanem szükségét érzik annak, hogy a magyar vállalkozásoknak adjanak lehetőséget a túlélésre, és a munkaviszonyban tartását akarják elősegíteni ezeknek a dolgozóknak, akkor vegyék napirendre, én azt javaslom, ezt a kilenc pontot, vitassuk meg, és hívjuk fel a kormány figyelmét arra, hogy lehet ezt kicsit másként csinálni, hatékonyabban a munkavállalók érdekében. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

Határozathozatal

ELNÖK: *(Nincs további jelentkező.)* További hozzászólási szándék nincs, a vitát lezárom. A javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki támogatja a H/1659. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ki van ellene? *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében a tárgysorozatba vételt nem támogatta.

A munkavállalók, a munkahelyek védelme érdekében szükséges foglalkoztatáspolitikai intézkedésekről szóló H/1747. számú határozati javaslat (Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről)

Következik a 4. napirendi pont. A munkavállalók, a munkahelyek védelme érdekében szükséges foglalkoztatáspolitikai intézkedésekről szóló H/1747. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. A határozati javaslatot Kordás László, dr. Dávid Ferenc, Varga Zoltán és Varju László képviselő urak - valamennyien a DK képviselői - nyújtották be. A napirendi pont tárgyalását megnyitom. Elsőként megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a javaslat egyik előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

Varju László szóbeli kiegészítése

VARJU LÁSZLÓ (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen. Megpróbálom önöket megkérni, vagy rávenni arra, hogy legyenek szívesek a munkavállalók érdekében, a munkahelyek védelme érdekében támogassák ezt a határozati javaslatot. Bár Bányai Gábor képviselő úr az előző napirendi pont kapcsán határozottan kifejezte, hogy nem ért egyet azzal, hogy 90 napról jelentősen megnövelni a munkahelykeresési járadék időszakát, azt gondolom, teljesen egyértelmű, egyébként ösztönösen jól reagált rá, igen, van, akinek másfél évig tart, amíg munkahelyet talál ebben az országban, és ebből 90 nap az, amikor segítséget kap az államtól. Én azt gondolom, hogy ez ilyen szempontból nem európai szintű kezelés. Ha büszkéek vagyunk európai tagságunkra, akkor igenis ebben előrébb kell lépni, és a magyar munkavállalók számára segíteni kell abban, hogy erre legyen lehetőségük.

A második javaslat, amely mellett szeretnék érvelni, hogy már az előző válság időszakában jelentősen elterjedt az otthoni munkavégzés lehetősége, és ez óhatatlanul a munkavállalókat sújtja abban, hogy tulajdonképpen az otthonuk, a lakásuk költségeit, a munkavégzés munkakörülményeit, feltételeit ők finanszírozzák. Ezen a

helyzetben érdemes változtatni. Azt hiszem, egyértelmű elvárás, és inkább úgy mondom, jogos elvárás a dolgozók részéről, hogy ebben a munkaadó vállaljon át terheket, és éppen ezért, ha az otthoni munkavégzés elrendelésére kerül sor, akkor azzal kapcsolatosan a rezsitámogatás rendszere kerüljön bevezetésre. Legalább 2023. március 31-éig indokolt lenne, bár én személyesen hozzáteszem, hogy mivel ez egy terjedő munkaforma, ennek a kiterjesztése, állandósítása akár egy tapasztalati időszak után ebben az értelemben fontos lehet. *(Bányai Gábor távozik az ülésteremből.)*

Én ebből a szempontból kérném szépen a bizottság támogatását abban, hogy erre sor kerülhessen, és ezzel hozzájárulni ahhoz, hogy a munkahelyek megőrzésére sor kerülhessen, már csak azért is, mert harmadik pontként a normatív támogatásra teszünk javaslatot, és mivel erre az európai uniós források szolgálnak, éppen erre várunk, tehát ennek a forrása is megvan.

Ezért lényegében a munkahelyek védelme, az elbocsátások megelőzése érdekében kérem, a munkavállalókat mentsék meg, vállaljanak ebben felelősséget, folytassunk erről vitát, és a kormányt hozzuk döntési helyzetbe. Köszönöm szépen a figyelmüket.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm. A vitát megnyitom. *(Jelzésre:)* Elsőként megadom a szót a menetközben jelentkezett Kordás László alelnök úrnak. Parancsoljon!

KORDÁS LÁSZLÓ (DK), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Látom, már nagyon szedelőzködnek a képviselőtársak, tehát igyekszem röviden összefoglalni azt a véleményt, amit ezzel kapcsolatban megfogalmaztunk. Alapjában véve három döntés ez. Az egyik, hogy a mai rendszer az álláskeresői támogatással kapcsolatban a gyakorlatban azt jelenti, hogy a munkavállalón akkor próbál meg valamennyire segíteni, nagyon szűkmarkúan, de valamennyire segíteni, amikor már baj van, amikor már elvesztette az állását, amikor már nem tud mihez kezdeni. Ekkor is három hónapra van lehetősége arra, hogy álláskeresői járadékhoz jusson, és azt sem túl bőkezűen, hiszen összességében az elmúlt egy év keresetének a 60 százalékát kaphatja meg maximum. A minimálbér 100 százaléka a jelenlegi szabályozás, ezt mi szeretnénk emelni. Tehát nemcsak azt emelnénk meg egy ilyen válságos időszakban, ameddig kaphatja ezt a juttatást, hanem magát a mértékét is, a minimálbér 120 százalékáig tolnánk föl ezt a plafont. Ez egy olyan szituációt eredményezhet, hogy azok az emberek is kapnak valami nagyobb segítséget az élelmiszerárak durván elszálló kifizetéséhez, akik egyébként önhibájukon kívül vagy önhibájukkal együtt is álláskeresői támogatásra jogosultak. Tehát mi mindenképpen szeretnénk, ha ezt a következő időszakban napirendre venné a kormány, és szeretnénk, ha ebben előrelépés is lenne.

Amit az előterjesztő mondott a rezsitámogatásról, egyébként ez a rezsitámogatási forma nagyon sok vállalkozásnál megvan, itt csak annyit teszünk hozzá, hogy az állam is segítsen be azoknak a vállalkozásoknak, akik azon gondolkodnak, hogy egy ilyen támogatást adjanak. Teljesen észszerű egyébként a javaslat, hiszen, ha azt rendeli el a munkáltató, hogy otthoni munkavégzés van, tehát home office-ban kell ellátni a tevékenységet, akkor nyilvánvaló, hogy a munkavállalónak ahhoz a költségéhez, ami a home office-szal jár, hozzájárul a munkáltató. Tehát ezt segítené ez a második javaslat. Én azt hiszem, hogy a versenyszféra konzultációs fórumán, amikor erről tárgyaltunk, a munkáltatók is támogatták ezt a kezdeményezést.

Összességében tehát a harmadik javaslat pedig egy olyan javaslati elem lenne, amit Európában már többször alkalmaztak. Bányai képviselő úr itt az előzőekben már

említést tett arra vonatkozóan, hogy egy sajátos magyar rendszerben itthon is alkalmazásra került, ami nem ugyanaz, mint ahogy az Európai Unióban az európai tagállamok alkalmazták, de mi szeretnénk azt, hogy amikor ez a helyzet előáll majd a télen, hogy egyre több vállalkozás kényszerül arra, hogy elbocsásson embereket, ez minél kisebb számban történjen meg, és ehhez kapjanak a vállalkozások és a munkavállalók támogatást, hogy ezt az időszakot minél könnyebben át tudják vészeli. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A magam részéről annyit kívánok hozzáfűzni, hogy a javaslat jelenlegi tartalmával ugyan nem értek egyet, de mivel ez módosító indítványokkal kezelhető lenne, ezért a tárgysorozatba vételt támogatni fogom.

Most pedig megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, Varju képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK) előterjesztő: Köszönöm szépen. Nem az idejük rablása az én célom, ezért a további érvekkel most önöket nem terhelem. Kérem szépen, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm. *(Nincs további jelentkező.)* További hozzászólási szándék hiányában a vitát lezárom. A javaslat tárgysorozatba vételéről kell döntenünk. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy ki támogatja a H/1747. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* 2 igen. Ki van ellene? *(Szavazás.)* 6 nem.

Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében az indítvány tárgysorozatba vételét elutasította, a javaslatot nem vette tárgysorozatba.

Az ülés berekesztése

Kérdezem, hogy van-e valakinek közérdekű felvetése, kérdése, észrevétele. *(Nincs jelentkező.)* Amennyiben nincs, akkor az ülést lezárom. További eredményes munkát és szép napot kívánok mindenkinek! Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 40 perc)

Dr. Apáti István
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Bihariné Zsebők Erika